

STRIPMUNK

Een **SUPERDIKKE**
KUIFJE SPECIAL 77 JAAR

Met hommages van
Johan De Moor, Zidrou,
Falzar en Clara Lodewick

De influencers van **MERHO**

SODA is terug, en hoe!

GONE WITH THE WIND
Vergeet de film, hier is de strip

De series **NEFILIM**, **DE WEG**
VAN HET ZWAARD en **NERO**
Nieuw en episch!

Van 7 tot 77 jaar, gejaagd door de wind!

PATRICK VAN GOMPEL | JOURNALIST EN STRIPLIEFHEDDER

Je hebt weer een sterk blad in handen: frisse nieuwe beeldverhalen en zeer interessante artikelen waar je wijzer van wordt. Heden en verleden schudden elkaar de hand. We strip lezen om te leren.

De slogan 'van 7 tot 77 jaar' is een geweldige vondst en ik weet eerlijk gezegd niet welke slaaf van de redactie van het historische stripweekblad *Kuifje* op die eenvoudige maar o zo duidelijke woorden is gekomen. Als je dit blad leest, weet je 't wél. Er komt in het najaar trouwens nog eens een *superdikke Kuifje special* uit. Wie weet waarom dat precies dit jaar nog verschijnt, is een echte strippenkenner. Enkele boeiende striptekenaars maken voor dat speciale *Kuifje* een bijzonder verhaal. Ik ben benieuwd wat de immer eigenzinnige Johan De Moor ervan gaat bakken en ik kijk vooral uit naar het Suske en Wiske verhaal van Clara Lodewick, je weet wel, die van het prachtige verhaal *Merel*.

De geest van Merho is nog lang niet opgedroogd. En hij heeft nog altijd geen kramp in de vingers. Terwijl de Standaard Uitgeverij een mooie collectie-uitgave van al zijn albums voorbereidt én het biografisch interviewboek *Merho, zwart op wit*, fantaseert Merho lustig voort. *Seizoensfinale* is zijn nieuw verhaal. Het is een thriller, voor mensen met een 'Kiekeboegeheugen'. Wie al langer de Kiekeboes leest, zal soms glimlachen omdat de hersenen nog iets meer hebben onthouden dan verwacht. Het album is voor dit blad de aanleiding om bij Merho te polsen naar de mensen die hem hebben geïnspireerd of flink hebben geholpen bij zijn indrukwekkende striploopbaan. Je zal dingen lezen die je nog niet wist. Je zal ook een ander idee krijgen van 'goede raad geven'.

Striplezers moeten ooit van hun leven iets lezen van Sir Arthur Conan Doyle en Agatha Christie. Als die namen niets zeggen, probeer ik het met *Sherlock Holmes* en de *Orient Express*. Zeg niet dat je ze niet gaat lezen want er is geen ontsnappen aan. Met *De zaak van het schandelijke ticket* is het eerste deel al verschenen van In het hoofd van Sherlock Holmes. Het is nu uitkijken naar *Het echte leven van Agatha Christie*. Onze recensent is laaiend enthousiast over deze stripbewerking van het leven van Agatha Christie. De kans dat het verschil tussen werkelijkheid en fictie helemaal zoek geraakt, is bijzonder groot. Misschien heeft dat verschil wel iets met vergif te maken. Het is geweldig dat de twee historische misdaadauteurs elk een stripbewerking krijgen die meer dan de moeite is.

Gone with the wind is de eerste kleurenfilm die ooit een Oscar kreeg. Wie de film nog altijd niet heeft gezien en denkt 'Frankly, my dear, I don't give a damn' moet zich niet schamen maar er werk van maken. In afwachting kan je je opwarmen voor een indrukwekkende stripbewerking. In deze Stripmunk kan je lezen wat er gebeurde toen de Franse stripauteur Pierre Alary *Gejaagd door de wind* begon te lezen, het boek van Margaret Mitchell. Ik ben zeer benieuwd hoe je, met een historische verfilming in het achterhoofd, een geloofwaardige stripbewerking maakt van zo'n boek. Tot nu kon je je beperken tot 'het boek is beter dan de film' maar misschien kan je vanaf nu ook zeggen 'de strip is beter dan het boek en de film'. Hihi. Wie weet?

In dit nummer staan we ook nog stil bij het leven van Simon Spruyt en zijn werk. Bijvoorbeeld *De Ruiterlijke confessies van Dragon Dragon*. Hij krijgt de Stripmunkvragen voorgeschoteld. Vooral het antwoord op de vraag: Bij een brand in je huis, welk stripalbum ga je uit het vuur halen? is buitengewoon verrassend.

Tot mijn allerallergrootste vreugde is Soda terug. Ken je hem? David Solomon woont bij zijn moeder in New York. Die denkt dat haar zoon een priester is maar in 't echt is hij een flik. Waarom Soda weer opduikt, vertelt scenarist Olivier Bocquet.

En alsof dat nog niet genoeg is om in het stripbad te springen, is er ook nog een nieuwe serie: *Nero*. Om nog maar te zwijgen over *De krijtkampioen*, een nieuwe Sus en Wis waarin Luc Morjaeu oude Vandersteenfiguren vanonder het stof haalt. Over stripgeschiedenis gesproken.

Het gevaarlijkste beroep ter wereld

EEN WONDERLIJKE NIEUWE SERIE! ▶ 32

© Dupuis, 2023.

INHOUD

- 4 DE WERELD DRAAIT DOOR
▶ KUIFJE SPECIAL 77 JAAR
- 8 75 JAAR MERHO
- 10 ARTIKEL ▶ ROMANS
- 16 INTERVIEW ▶ SODA
- 18 INTERVIEW ▶ DE WEG VAN
HET ZWAARD EN ROME
- 24 NIET TE MISSEN STRIPS
- 26 INTERVIEW ▶ NEFILIM
- 31 DE STRIPMUNK ▶ SIMON SPRUYT
- 32 ARTIKEL ▶ GEVAARLIJKSTE BEROEP
- 37 INTERVIEW ▶ DE KRIJTKAMPIOEN
- 38 NIEUW!

COLOFON

Stripmunk magazine is een uitgave van Standaard Uitgeverij.

STANDAARD
UITGEVERIJ

V.U. Kris Hoflack
Franklin Rooseveltplaats 12
2060 Antwerpen
T. 03 285 72 00

Coördinatie: Jente Lambrechts
Redactie: Ronald Grossey
Opmaak: Willem Wouters

Coverbeeld: © DELLAC / BRUGEAS /
HERZET / ÉDITIONS DU LOMBARD
(DARGAUD-LOMBARD S.A.) 2023.

Lees alle edities van Stripmunk magazine online via www.standaarduitgeverij.be

Alle beeldmateriaal en teksten zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen niet worden overgenomen zonder uitdrukkelijke toelating. Prijzen en verschijningsdata zijn onder voorbehoud.

WIJ ♥ STRIPS

Volg Standaard Uitgeverij online en blijf op de hoogte van het laatste nieuws rond strips.

 standaarduitgeverij.be
 [/standaarduitgeverijstrips](https://www.facebook.com/standaarduitgeverijstrips)
 [/standaarduitgeverijstrips](https://www.instagram.com/standaarduitgeverijstrips)
 [/standaarduitgeverij](https://www.youtube.com/standaarduitgeverij)
 [/standaarduitgeverij](https://www.pinterest.com/standaarduitgeverij)

BEHEER JE STRIPVERZAMELING

Stripmunk is de eenvoudigste manier om je stripverzameling te beheren en is dé plaats om nieuwe strips te ontdekken.

Download on the
App Store

GET IT ON
Google Play

JOHAN DE MOOR

FALZAR

ZIDROU

'*Kuifje*, het weekblad voor de jeugd van 7 tot 77 jaar'. Hoe geniaal kan een slogan zijn! Zo geniaal dat de cijfers van '7 tot 77' in ons collectief bewustzijn staan voor eeuwige jeugd. De slogan kwam niet van directeur Raymond Leblanc, de uitgever van het magazine, noch van Hergé die de naam van zijn held aan het weekblad verbond, maar van de enigmatische Vlaamse hoofdredacteur Karel Van Millegheem.

Nu extra superdik en fantastisch!

© HERGÉ-TINTINIMAGINATION/
DARGAUD-LOMBARD - 2023

KUIFJE SPECIAL 77 JAAR

COLLECTIEF

HC | 240 pag. | € 35 | 4 okt

Het eerste nummer lag op 26 september 1946 bij de krantenwinkel en het magazine zou tot 29 juni 1993 wekelijks gepubliceerd worden, waarna het zelf legendarisch werd. Niet het minst omdat er zoveel belangrijke stripreeksen in verschenen: *Kuifje*, *Blake & Mortimer*, de blauwe reeks van *Suske en Wiske*, *Alex*, *Michel Vaillant*, *Rik Ringers*, *Bernard Prince*, *Dommel*, *Jonathan*, *Corto Maltese*, *Thorgal* om er slechts enkele te noemen.

Op 26 september 2023 verschijnt er, 77 jaar na de start, een superdikke special met prachtige hommageverhalen van onder meer *Derib*, *Cosey*, *Hermann*, *Dany*, *Turk* en *Jean Van Hamme*, maar ook van *Johan De Moor*, *Zidrou & Falzar* en *Clara Lodewick*. Benieuwd of zij weekblad *Kuifje*lezers waren.

Namen als klokken

Stripauteur en cartoonist *Johan De Moor* is de zoon van *Bob De Moor*, auteur van reeksen als *Barelli* en *Cori*, rechterhand van *Hergé* bij *Studios Hergé* en een tijdje artistiek directeur van het weekblad *Kuifje*. 'Ik heb zo'n beeld van mijn vader die aan moeder van alles aan het uitleggen was over het weekblad *Kuifje*. Ik hoorde namen zoals 'Dessicy', 'Evany'... Die namen klonken bijna als klokken in mijn hoofd. Vanaf het moment dat ik kon zien, keek ik in het weekblad, ik moet zo'n vier à vijf jaar geweest zijn. Ik hield van beeldverhalen, van *Vandersteen* en dan vooral van zijn serie *De Familie Snoek*, die absurde humor, gekoppeld aan dat sociale. Die familie had het niet breed en toch werd daar humor rond gemaakt, dat moet je kunnen.

In in het weekblad *Kuifje*, Johan, wat waren

daar jouw favoriete strips?

Johan De Moor: Dat is een goeie, maar ambetante vraag, want smaken evolueren, als kind, als puber. Maar eigenlijk hield ik van alle strips, zelfs van *Toenga* (lacht) of van *Pechvogel*, een nu vergeten strip over een taxichauffeur, strips die je verbeelding deden openbloeien. Nu zijn de verhalen van *Jacobs* eerder voor volwassenen geschikt, ik las ze toen ik zes, zeven jaar was. Kinderen hebben vandaag *Studio 100*, wij hadden *Het Gele teken*. De uitgevers van toen bekeken de jeugd anders dan die van nu.

Hollywood

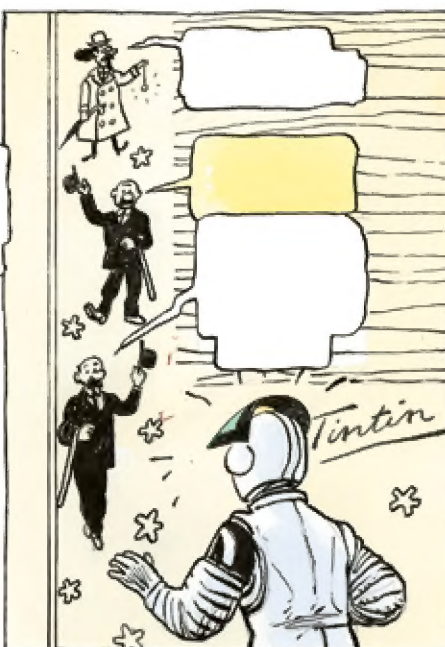
Wat was de vonk voor jouw hommageverhaal in deze *Kuifje Special 77 jaar*?

Ik discussieerde met de mensen van de uitgeverij – ik maak trouwens ook de affiche – en vertelde hen: dat weekblad *Kuifje* is toch eigenlijk het verleden, dat is passé, we hoeven dat toch niet te sacraliseren. Dat ben ik, we moeten er toch een beetje mee kunnen lachen. In het verhaal ga ik *Kuifje* opzoeken, maar die is nooit thuis, die is altijd bezig. En het weekblad zelf is toch maar een blaadje, eerder een brochure. Als je nu de tijdschriften bekijkt, dan zijn dat dikke weekbladen, maar toen waren het maar een paar velletjes.

Het weekblad behoort tot de geschiedenis, is opgehouden in de beginjaren negentig. Mensen die nu 30 à 40 jaar zijn, weten niet meer dat het bestond. De perceptie is dus bizar.

Is het weekblad meer dan enkel een mooi stukje geschiedenis?

Het weekblad behoort tot ons patrimonium, maar wel met een hoge waarde. Want wat een belangrijk stuk geschiedenis was het weekblad *Kuifje*! Omwille van

de verbeelding die erin naar boven borrelde. Een poule tekenaars die werkten met dat imaginaire en ons dat toonden in het weekblad. Het imaginaire werd ook een referentie die in het dagelijks leven sloop. We zijn een 'tekenvolkske'. Ik heb daar een theorie over. België werd zo dikwijls bezet door vreemde legers en wij Belgen moesten onze mond houden. Wat deden we dus? We sloten onze ramen, deden de luiken dicht en begonnen te tekenen, om het allemaal te relativeren en te ridiculiseren.

Nu leest men graphic novels en zijn die verhalen dikwijls intimistisch, maar in het weekblad *Kuiffe* werd het Avontuur met de grote A gebracht. Het weekblad *Kuiffe* was ons Hollywood!

Altijd zonnig

Voor het langste hommageverhaal uit de bundeling werken topscenaristen Zidrou en Falzar samen. Ze schreven ook het scenario voor gags van Dommel en Robin Hoed en een kortverhaal van Luc Orient, eveneens in de *Kuiffe Special* opgenomen. Ze zijn beiden beginjaren zestig geboren, de ideale doelgroep voor het weekblad *Kuiffe*?

Zidrou: Dinsdag, de dag dat het weekblad *Kuiffe* verscheen, was mijn favoriete dag van de week. Tussen mijn negen jaar en een half en mijn twaalf jaar was ik verslaafd.

Falzar: Ik kan dit alleen maar bevestigen. Dinsdag was het altijd zonnig.

Wat trok jullie in het weekblad aan?

Zidrou: Vooral het feit dat je wekelijks een serie moest en kon volgen, denk ik, dat feuilletonachtige was de bestaansreden voor een stripweekblad. Ik had natuurlijk mijn geliefkoosde series, maar het verhaal *Guerrilla voor een spook* van

Bernard Prince heeft me toch gebrandmerkt, zeker de scène die Falzar en ik in het huldeverhaal gebruikt hebben.

Falzar: Het realisme van de verhalen sprak mij erg aan. Ik hield ook van de lezersrubriek, zo kreeg je een band met de redactie.

Greg

Wat was het hoogtepunt van het bijna vijftigjarig bestaan van het weekblad volgens jullie?

Zidrou: Het weekblad *Kuiffe* eind jaren zestig, begin jaren zeventig, toen Greg aan het roer stond, charismatische hoofdredacteur en talentrijke scenarist. De Frans-Belgische strip was nog redelijk jong, was nog in volle evolutie. Het weekblad *Kuiffe* was daar de perfecte illustratie van: helden begonnen te twijfelen, te trouwen, te verliezen ... De deur stond open voor series als Buddy Longway of Jonathan.

Falzar: Ik kan het niet beter verwoorden.

Naar welke strips uit het weekblad keken jullie in het bijzonder uit?

Zidrou: Dat hing een beetje van de inhoud af, maar over het algemeen las ik de strips in de volgorde van het blad.

Soms sloeg ik verhalen over die me wat minder aanspraken om ze dan achteraf te lezen en zo van 'mijn' *Kuiffe* tot de laatste druppel te genieten.

Falzar: De stripverhalen op scenario van Greg, en vooral als ze door Hermann (Comanche, Bernard Prince) of Vance (Bruno Brazil) werden getekend. Ik las alles, ook alle brieven (2000 antwoorden), de kleine annonces (op zoek naar een niet meer verkrijgbaar album, bijvoorbeeld). Bij de grote advertenties sloeg ik wel die voor onder andere bromfietsen, scheermesjes en yoghurt over. En oh ja, ook de DIY-pagina's over het maken van maquettes van vliegtuigen uit de Tweede Wereldoorlog las ik niet.

Barney Jordan

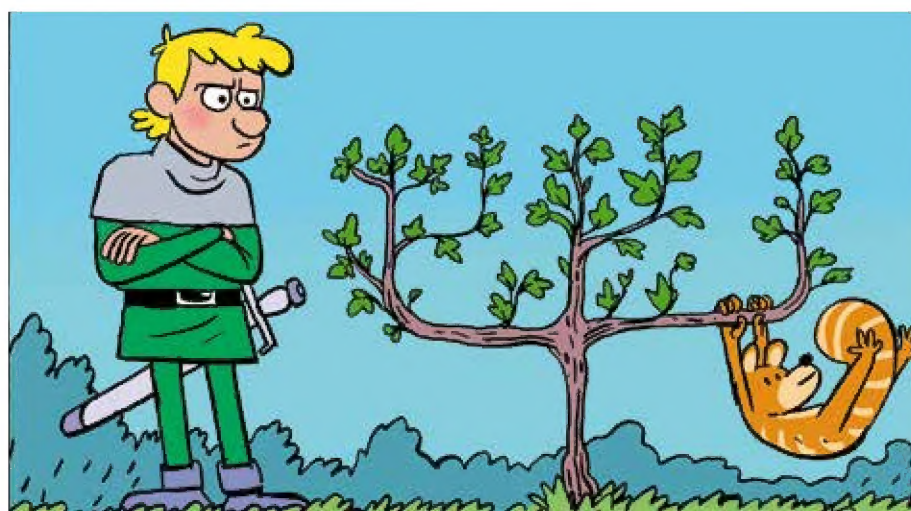
Hoe kwam jullie hommageverhaal *Guerrilla voor een held* tot stand?

Zidrou: Het was een idee dat Falzar en ik al lang hadden, eigenlijk altijd al. Toevallig vond hij net als ik dezelfde beroemde scène waarin Barney Jordan in een heel precarie situatie is terechtgekomen een cultscène (enkel voor ons, hé!). Enkele jaren geleden overwoog ik om een scenario te schrijven over mijn passie als kind voor het stripverhaal en ik wou spelen met mijn initialen: 'B.D.' (n.v.d.r. *Bande Dessinée*). B staat dan voor Benoît, D voor Drousie (n.v.d.r. Zidrou's echte naam). Deze gelegenheid maakte de twee dieven, zoals ze zeggen.

Falzar: Zoals het personage François in het hommageverhaal voor Bernard Prince doet, hebben we pagina's van bepaalde helden, die niet de eer hadden in het originele album te figureren, toch in het verhaal verwerkt. Zo 'bewerkte' Benoît bijvoorbeeld albums van Riffi (Mouminoux) en ik enkele van Wasterlain (Bob Moon en Titania). "Te gek", zeg ik je!

Er spreekt veel liefde voor de strip uit jullie verhaal. Is het min of meer autobiografisch?

Zidrou: Geïnspireerd in ieder geval, zoals ik zojuist heb bekend. Sterk geïnspireerd. ►

CLARA LODEWICK

Onlangs debuteerde de jonge Brusselse stripauteur Clara Lodewick met de intens mooie en aangrijpende graphic novel *Merel*. Zij kreeg de eer om voor de bundel een hommageverhaal van Suske en Wiske te maken.

© HERGÉ-TINTINIMAGINATIO/
DARGAUD-LOMBARD - 2023

Snoesje

Clara, het weekblad *Kuifje* hield in 1993 op te bestaan. Jij kon dus niet elke week naar de krantenzaak hollen om de nieuwe *Kuifje* te halen ;-), maar wist je dat er naast het strippersonage *Kuifje* ook nog een weekblad bestond dat die naam droeg?

Clara Lodewick: In 1993 was ik nog lang niet geboren, als kind kon ik *Kuifje* dus niet in de krantenwinkel kopen. Maar ik kende het weekblad wel, en tijdens mijn studies in Saint-Luc heb ik er trouwens ook les over gekregen.

Heb je via de verzamelbanden of via losse nummers die je ouders of vrienden misschien hadden nog een weekblad in je handen gehad? En zo ja, hoe was je leeservaring?

Als kind heb ik mijn vader (n.v.d.r. Vincent Dugomier, scenarist van onder andere de stripserie *Kinderen in het verzet*) ooit geholpen naar bepaalde nummers te zoeken in grote dozen ... Zo heb ik het weekblad in handen gehad. En ik geloof dat ik toen een paar episodes van *De Beverpatrouille* heb gelezen. Maar dat was niet echt mijn ding. Ik las wel graag andere strips die in *Kuifje* gepubliceerd werden, zoals *Yakari*, *Snoesje* (*Snoesje* heeft veel gelijkenissen met *Wiske*), *Thorgal* ...

Team Wiske

Was het jouw keuze om een *Suske en Wiske* verhaal voor de hommagebundel te maken? Zo ja, waarom net *Suske en Wiske*?

Toen ik gecontacteerd werd om aan de bundel mee te werken, heeft de uitgeverij me onmiddellijk voorgesteld om voor *Suske en Wiske* te gaan. Ik kon niet geloven dat die serie nog niet gekozen werd door iemand anders. Ik wou ook het allerliefst een avontuur van *Suske en Wiske* tekenen! Het is simpelweg *DE* stripreeks die ik als kind het meeste las.

Uit je *Suske en Wiske* verhaal driipt het vertelplezier. Maar was er toch geen druk om iets leuks te bedenken?

Natuurlijk. Kan ik zelf nog iets bedenken, na al wat de personages al beleefd hebben? Het is een hommage, dus kwam ik toch snel tot de conclusie dat ik alles wat ik zelf het leukst vond, moest gebruiken: *Wiske* die heel dramatisch en koppig is, *Schanulleke* die ontvoerd wordt, en ik wou absoluut een tijdreis! Dat was snel gekozen. Ik was toen net in Leuven en ik vond het leuk om de stad als decor te gebruiken.

En dan natuurlijk een naïef maar liefdevol en moedig *Suske*, *Lambik* en *Jerom* die ruziemaken, en *Tante Sidonia* die alles probeert bij elkaar te houden.

Voor mij moest *Wiske* die zoveel van *Schanulleke* houdt, het hart van het verhaal worden. Ik ben honderd procent team *Wiske*!

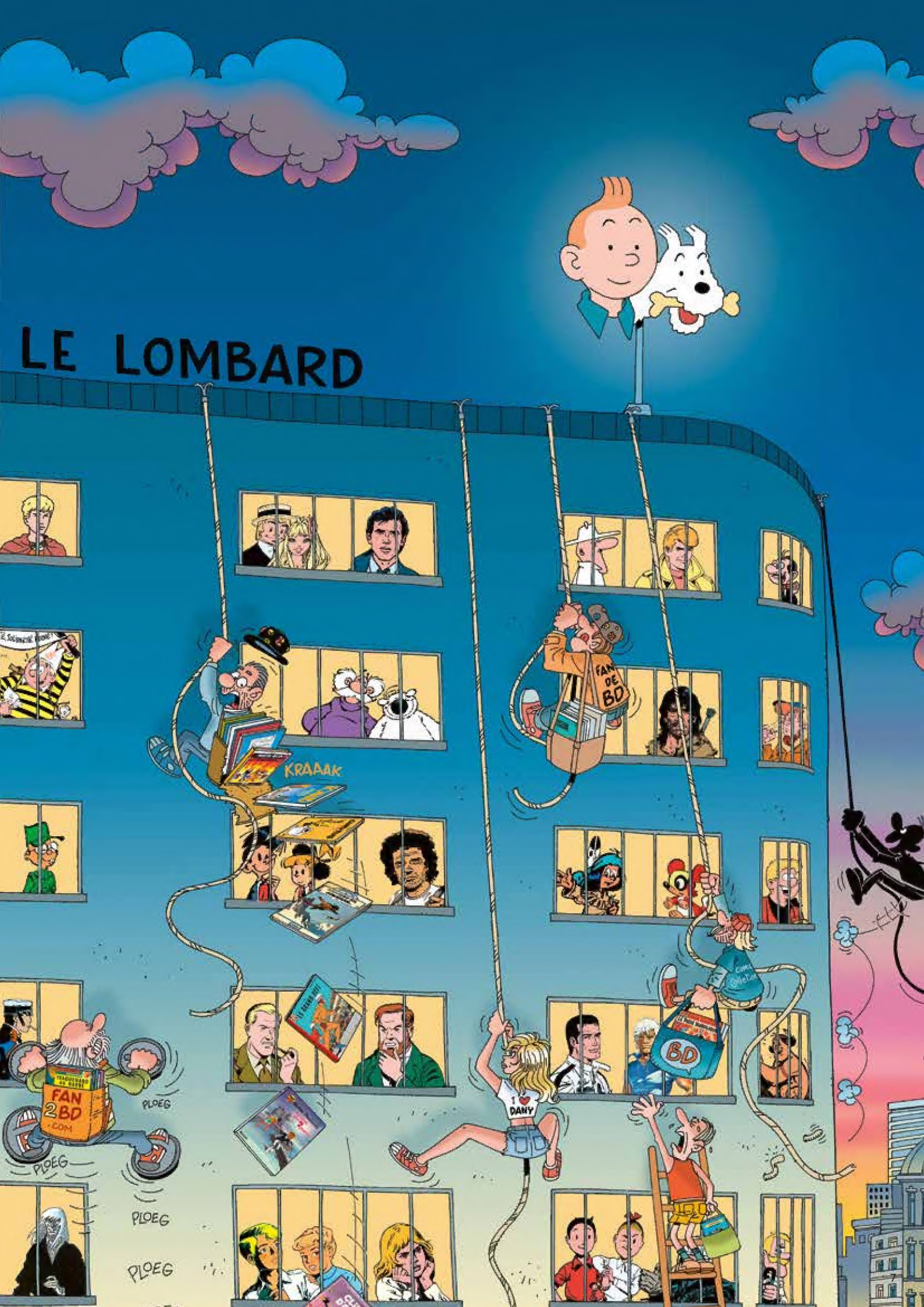
© HERGÉ-TINTINIMAGINATIO/
DARGAUD-LOMBARD - 2023

240 PAGINA'S ONUITGEGEVEN MATERIAAL

Tallose auteurs maakten een hommage aan de verschillende helden die generaties striplezers hebben doen dromen.

DIMITRI ARMAND • TEUN BERSERIK
CAMILLE BESSE • FRANCK
BIANCARELLI • FRANÇOIS BOUCQ
BOUZARD • CHANTAL CHAILLET
CLARKE • COSEY • ANTONELLO
DALENA • DANY • JOHAN DE MOOR
BENOÎT DELLAC • DERIB • MARIE
DUBOIS • VINCENT DUGOMIER
VINCENT DUTREUIL • SERGE ERNST
ERROC • BENOÎT ERS • FALZAR
BENOÎT FEROUMONT • PHILIPPE
FOERSTER • ALIX GARIN • FRÉDÉRIC
GENÊT • HAMO • ALAIN HENRIET
HERMANN • EMMANUEL HERZET
NICOLAS JUNCKER • DENIS LAPIÈRE
CLARA LODEWICK • MATZ
FRÉDÉRIC MAUPOMÉ • MOBIDIC
BÉNÉDICTE MORET • NIX
NOB • ALAIN QUEIREIX • ROBIN RECHT
LUC RÉVILLON • MICHEL RODRIGUE
DOMINIQUE ROUSSEAU
NATHALIE SERGEEF • CHRISTOPHE
SIMON • AVELINE STOKART • YVES
SWOLFS • TRONDHEIM • TURK
USAGI • JEAN VAN HAMME • SIMON
VAN LIEMT • FABIEN VEHLMANN
FRÉDÉRIC VIGNAUX • BASTIEN VIVÉS
PHILIPPE XAVIER • YANN
YVES H. • ZIDROU

© HERGÉ-TINTINIMAGINATIO/
DARGAUD-LOMBARD - 2023

MERHO

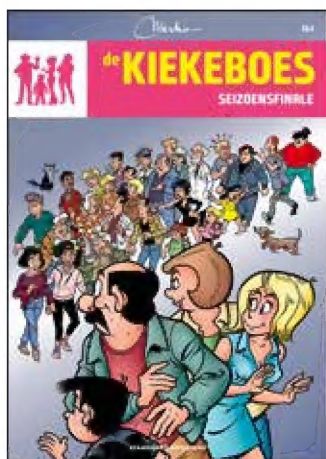
Stripauteur Merho wisselt graag van vertelgenre om de lezers telkens opnieuw te laten genieten van de avonturen van de Kiekeboes.

Merho over het album *Seizoensfinale* en zijn influencers

Een wervelend, knotsgek verhaal

© 2023 Standaard Uitgeverij.

DE KIEKEBOES 164
Seizoensfinale
MERHO
SC | 48 pag. | € 7,99 | 6 sep

Kon je recent verschenen albums als *Kind van de rekening* een politieke thriller noemen – met de sociale thema's asiel en migratie als onderwerp – en *Loft met zwembad* een financiële thriller – over witwaspraktijken en fiscale fraude – dan is *Seizoensfinale*, het nieuwste de Kiekeboesverhaal, een onvervalste actiethriller. Elk personage krijgt zijn eigen verhaallijn in een bruisende opeenvolging van doldwaze gebeurtenissen.

Zin om nog eens alle registers open te zetten, Merho?

Spectaculair

***Seizoensfinale* is een wervelend album geworden met heel veel actie. Welk idee lag aan de basis van dit album?**

Merho: Ik wilde nog eens een knotsgek verhaal maken en zoals je zelf zegt: wervelend. Een beetje in de stijl van *De Taart*. Als uitgangspunt nam ik de dagelijkse soap *Het geslacht Kinkel* uit het gelijknamige album. Alles draait rond de opname van een spectaculaire seizoensfinale. Vandaar ook de titel.

We zien heel wat personages van vroeger terug opduiken. Vanwaar die plotse comeback?

Lezers die de reeks al lang volgen vragen weleens wanneer sommige oude vergeten personages nog eens terugkeren, zoals Alain Provist, meneer Kreuvett en Osnoprodavonoblikavitch uit *Hotel O*. Dit verhaal was een mooie gelegenheid om ze nog eens een rolletje te geven.

Hulde

Er duikt ook een zekere professor Kumulijn op, een ode aan twee (of zelfs vier) beroemde stripprofessoren?

Alle klassieke strips uit mijn jeugd hadden een professor in de cast. Buiten Barabas, Adhemar, Kumulus en Gobelijn had je ook nog Zonnebloem, Knitsel, de graaf van Rommelgem en dan vergeet ik er vast nog een paar. Excentrieke eenzaten die zowat elk probleem konden oplossen. Toen ik in 1977 startte met de Kiekeboes koos ik er bewust voor om zo'n solitaire geleerde uit de vaste cast te weren. Er liep er sporadisch weleens eentje rond, maar ik wilde er geen systeem van maken. Want wetenschappelijk onderzoek is ondertussen teamwork geworden. In dit album breng ik graag even hulde aan dit soort van alleswetters die mijn jeugd mee kleur gaven.

Dit najaar verschijnt ook het biografische boek *Merho – Of moet ik er een tekeningetje bij maken*. Wat mogen we als lezers verwachten?

Tien jaar geleden maakte Toon Horsten het interviewboek *Merho, zwart op wit*. Dat boek lag aan de basis van het nieuwe dat nu verschijnt. Minder relevante stukken interview werden geschrapt en andere geüpdatet. Er werd een extra luik over de afgelopen tien jaar toegevoegd, maar ook een heleboel door mezelf geschreven kaderteksten met persoonlijke reflecties. *Of moet ik er een tekeningetje bij maken* wordt een kleurrijk boek met heel veel illustraties. Vaak zijn het minder bekende tekeningen waarvan een deel voordien nog nooit gepubliceerd werd.

© 2023 Standaard Uitgeverij.

Influencers

Merho, je hebt zelf zoveel stripauteurs begeesterd en beïnvloed, maar wie waren de personen die jou geïnspireerd hebben?

Broeder Adriaan

Mijn leraar Nederlands in de drie hoogste jaren van de humaniora. Die man gaf me bredere inzichten. Hij legde voortdurend verbanden tussen literatuur en andere kunstvormen zoals muziek, plastische kunsten en film. Hij nam ons mee naar tentoonstellingen, liet ons luisteren naar Bach in jazzuitvoering en leerde ons de schoonheid van gregoriaanse muziek kennen. Als hij de 18de-eeuwse schelmenroman behandelde, haalde hij er het toen net verschenen schandaalboek *Ik, Jan Cremer* bij. Niet evident in een katholieke school. Dat boek stond trouwens zeer prominent in zijn bibliotheek. Daar hing ook een reproductie van de Madonna van Fouquet, nu het pronkstuk van het KMSKA, waarmee ik door hem halverwege de jaren zestig al kennis maakte.

Ome Hein

De oudste broer van mijn vader was het buitenbeentje van de familie. De rijke nonkel die het met hard werken en een feilloos zakelijk instinct gemaakt had. In *Of moet ik er een tekeningetje bij maken* kom ik daar uitgebreid op terug. Hij begon als verkoper in een schoenwinkel en eindigde als distributeur voor de Benelux van Italiaanse schoenmerken. Hij woonde in een villa in Groenendaal op een boogscheut van Marc Sleen, terwijl wij in een modaal appartementje huisden en mijn ouders iedere cent

moesten omdraaien. Zoals hij kon het dus ook. Toen ik een vaste job bij Vandersteen wilde opgeven voor het avontuur van een eigen stripserie, probeerde mijn omgeving me daar langs alle kanten van te weerhouden. Maar hij steunde me voor honderd procent, vond dat de rest een fout advies gaf en pushte me om door te zetten.

Willy Vandersteen

Zijn strips, samen met die van Sleen en Hergé, kleurden mijn jeugd en gaven me zin om zelf zoiets te proberen. Later zette ik mijn eerste professionele stappen in zijn Studio. Vijf jaar lang zag ik hem dagelijks aan het werk. En daarvan heb ik veel meer opgestoken dan van mijn tijd op Sint-Lucas. Zijn manier van vertellen sloot ook heel nauw aan bij wat ik zelf wilde doen. Als het op scenario's aankwam, voelden we elkaar perfect aan. Veel later heeft men weleens geschreven dat Merho de enige echte geestelijke erfgenaam is van Vandersteen. En ik denk zelf ook dat dit zo is.

Toon Hermans

Ome Hein bracht de eerste live lp's van Toon Hermans mee uit Nederland. Dat was een revelatie. Een beschaafde heer die zeer spitsvondig speelde met taal. Iets heel anders dan de komieken die ik tot dan toe zag op bonte avonden. Toon opende voor mij de poort naar het Nederlands cabaret. Door hem leerde ik zijn generatie cabaretiers kennen en alles wat er op volgde. Dat was zeer

bepalend voor de humor die ik in mijn strips bedrijf.

Ria

Zij is al bijna vijftig jaar mijn geliefde vrouw. Zij heeft me altijd onvoorwaardelijk gesteund in alles wat ik deed, ook op momenten dat het werk op de eerste plaats kwam. Tot vandaag de dag werkt zij nog altijd daadwerkelijk mee. Jarenlang verzorgde ze het letteren en de inkleuring. Ze doet nog steeds de administratie en de boekhouding. Kortom, alle saaie klussen die ik niet leuk vind. Door haar heb ik me meer dan 46 jaar lang zorgeloos in mijn speeltuin kunnen amuseren met het maken van verhalen. Haar bijdrage aan de Kiekeboes kan niet genoeg benadrukt worden. ■

“De strips van Willy Vandersteen, samen met die van Sleen en Hergé, kleurden mijn jeugd.”

MERHO
Of moet ik er een tekeningetje bij maken?
HC | 304 pag. | € 27,99 | 23 aug

Mist, rook en angst

In het Victoriaanse Londen van Sherlock Holmes en op de Orient Express met Agatha Christie

Met *De zaak van het schandelijke ticket* en *Het echte leven van Agatha Christie* krijgen de twee belangrijkste klassieke misdaadauteurs – Sir Arthur Conan Doyle en Agatha Christie – allebei een weergaloze stripbewerking. En het zouden geen ingenieuze auteurs zijn als er in hun verhalen geen verrassende plotwendingen zouden voorkomen.

MISTIG LONDEN

In het voorjaar hadden we al kunnen kennismaken met *De zaak van het schandelijke ticket*, het eerste deel van de vernuftige serie In het hoofd van Sherlock Holmes. Vernuftig omdat de strip werkt op een aantal niveaus.

Er is het plot, natuurlijk: Holmes en Watson achterhalen dat een aantal mysterieuze verdwijningen in Londen iets te maken hebben met de act van de Chinese goochelaar Wu-Jing.

En er is Londen: nog nooit werd de Victoriaanse stad zo gedetailleerd en zo sfeervol getekend, waarbij mist en rook zorgen voor angst en beven.

Maar er is vooral – en dat maakt de strip zo uniek – de uitnodiging om het raadsel mee te ontrafelen, mee te duiken in het hoofd van de grootste speurder van allemaal, verbanden te zoeken, verborgen

elementen te vinden, te proberen de motieven van de misdadiger te begripen en hem zo te ontmaskeren.

Het tweede deel van *De zaak van het schandelijke ticket* voert je meteen naar de hoogste regionen van the British Empire. Holmes en

Watson mogen dan al Wu-Jing op het spoor zijn, tegelijk wordt de minister voor koloniale zaken bedreigd. De minister is bovendien niet de enige hooggeplaatste persoon die gevisieerd wordt.

Een serieuze opdracht voor Holmes en Watson én voor de lezer natuurlijk!

EEN HOTEL IN HARROWGATE

Op 7 december 1926 blokletterde de *Daily Mirror* 'Mystery of woman

novelist's disappearance'. De vrouw in kwestie was de 36-jarige roman- en detectiveschrijver Agatha Christie. 'Een slimme manier om haar nieuwe boek *The Murder of Roger Ackroyd* te promoten,' was Sir Arthur Conan Doyle's reactie toen hij het bericht in de ochtendkrant las, 'ik had het zelf niet beter kunnen verzinnen'.

De auto van Christie stond geparkeerd aan een steengroef en een zoektocht had nog niets opgeleverd. Maar elf dagen later werd ze opgespoord in

een hotel in Harrowgate, onder de naam Mrs. Neele, de achternaam van de minnares van haar man, die dagenlang door de politie op de rooster werd gelegd. Een subtiële manier van wraak van de auteur.

Er heerst een beetje het idee dat Agatha Christie een in kanten blouse theedrinkend conservatief vrouwtje was die haar fantasie gebruikte om haar saaie leven te compenseren. Niets is minder waar. *Het echte leven van Agatha Christie* leest als een Kuifje-avontuur en het is dan ook niet verwonderlijk dat de auteurs van de graphic novel Hercule Poirot als een soort Jansen en Janssen in hun biografie laten opdraven.

Agatha Christie was verpleegster tijdens de Eerste Wereldoorlog en leerde toen dat het verschil tussen medicijn en vergif niet echt heel groot is, ze maakte reizen naar Egypte en Bagdad, met de Orient Express, ze fileerde er als een echte Miss Marple genadeloos de Britse upperclass, ze hield van vliegen en van surfen.

Kortom, Agatha Christie werd een echte stripheldin in deze boeiende biografie over de *Duchess of Death*, getekend in een heerlijke klare lijn.

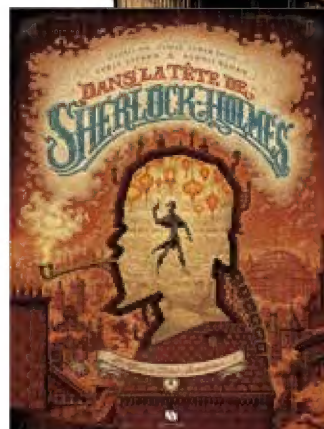
En dat ze die 'egoïstische blaaskaak', zoals ze Hercule Poirot weleens noemde, liet sterven, een jaar voor ze zelf overleed, zegt iets over haar visie op mannen.

"Een egoïstische blaaskaak"

— Agatha Christie over Hercule Poirot

© 2023 Standaard Uitgeverij.

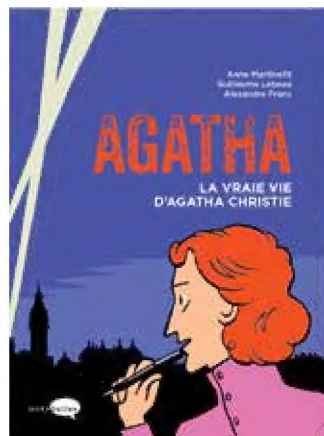

IN HET HOOFD VAN SHERLOCK HOLMES 2
De zaak van het schandelijke ticket 2/2

LIÉRON-DAHAN, DAHAN
HC | 48 pag. | € 20,99 | 6 sep

© Hachette Livre (Marabout) 2022

HET ECHE LEVEN VAN AGATHA CHRISTIE

MARTINETTI-LEBEAU, FRANCO
HC | 128 pag. | € 27,99 | 6 sep

Gone with the wind

Een majestueuze stripbewerking

Een huilende Scarlett O'Hara die wanhopig tegen Rhett Butler uitroept: 'Where shall I go? What shall I do?' Een onverstoorbare Rhett Butler die laconiek antwoordt: 'Frankly, my dear, I don't give a damn', zijn stetson opzet en in de mist verdwijnt.

De eindscène uit de filmklassieker *Gone with the wind* werd een van de meest iconische scènes uit de filmgeschiedenis. Tegelijk een zegen, maar ook een vloek voor zowel de film als het boek van Margaret Mitchell waarop de film gebaseerd was. Want het *Gone with the wind*-epos was zoveel meer dan die ene scène.

Tegen de achtergrond van de Amerikaanse Burgeroorlog volgen we de jonge, zelfbewuste Scarlett O'Hara, wiens comfortabele leven bruusk wordt omgegooid door de oorlog. Scarlett is hopeloos verliefd op Ashley Wilkes, die verloofd is met iemand anders. Ondertussen komt ook de charmante outlaw Rhett Butler in haar leven, een man met een kwalijke reputatie.

Dit verhaal vol passie, maar waarin ook de gruwel en de nefaste gevolgen van oorlog en sociale ongelijkheid – het is de tijd van de

slavernij – getoond wordt, kreeg in 1937 de Pulitzerprijs en werd een bestseller. De film van Victor Fleming met Vivien Leigh en Clark Gable won acht Oscars. In de jaren negentig verscheen er een vervolg, *Scarlett* van Alexandra Ripley, waarop ook een minitelevieserie gebaseerd werd.

Maar in de 21ste eeuw werd nog enkel de legendarische eindscène gelinkt aan *Gone with the wind*.

VERBAAL STEEKSEL

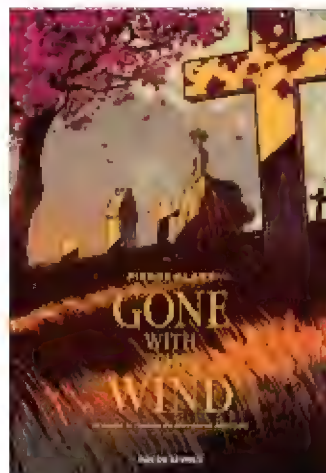
Tot de Franse stripauteur Pierre Alary (*Silas Corey*, *Don Vega*) het boek begon te lezen: 'Nadat ik *Don Vega*, mijn verhaal over de oorsprong van de Zorrolegende, voltooid had, was ik zeer nieuwsgierig naar het boek van Margaret Mitchell. Ik voelde me thuis in het Amerika van de tweede helft van de 19de eeuw. Er was dat roekeloze van de western, maar ook die sfeer

die ik moeilijk kon loslaten. In de roman *Gone with the wind* snoof ik de geur van avontuur en werd ik eveneens getroffen door die sociale ondertoon.'

En het zijn ook de personages die Alary intrigeren: 'Ik hield van het verbale steekspel tussen Scarlett O'Hara en Rhett Butler, dat ik graag in scène zette. Hun dialogen vol panache stuwden de intrige. Het lijkt haast of ze steeds een duel aangaan. Ik wist dat ik met heel veel plezier vier jaar van mijn leven met hen wou doorbrengen.'

Het tweeluik *Gone with the wind* van Pierre Alary dompelt je onder in de woeligste periode uit de Amerikaanse geschiedenis. Alary heeft oog voor zowel de psychologische ontwikkeling van zijn personages – Scarlett evolueert van zestienjarig meisje naar een volwassen vrouw – als voor de maatschappelijke achtergrond, een verdeeld land in een bittere oorlog. Zijn tekenstijl is virtuoos, de kleuren vol dramatiek.

Gone with the wind van Pierre Alary is een meesterwerk! ■

GONE WITH THE WIND 1/2
ALARY
HC | 136 pag. | € 27,99 | 4 okt

VS. Georgia,
Tara-plantage,
april 1861.

'ZE HAD KUNNEN
VRAGEN OF WE BLEVEN
VOOR HET DINER.'

'DAT VIND IK OOK.
ZE LEEK NOCHTANS
BLIJ OM ONS TE ZIEN.'

'EN DAN DIE PLOTSE
STILTE, MIDDEN IN
HET GESPREK...'

'ALSOF WE DAAR
TE VEEL WAREN.'

'Zouden we iets
verkeerds hebben
gezegd?'

'IK DENK HET NIET.
ALS SCARLETT BOOS IS,
DAN WEEFT HEEL DE WERELD
DAT. ZE HEEFT ZICHZELF NOG
NOOIT IN DE HAND GEHAD.'

'DAT VIND IK NET ZO FIJN AAN HAAR.
ALS ZE BOOS IS, IS ZE NIET
KIL OF GEMEEN. DAN ZEGT
ZE WAT ZE DENKT.'

'IK DENK DAT HET WAS
TOEN JE ZEI DAT ASHLEY
MET MELANIE GAAT
TROUWEN. TOEN
VERSTUJFDE ZE PLOTS...'

'MAAR... ASHLEY IS
NIETS MEER DAN EEN
VRIEND VOOR HAAR.
ZE IS GEK OP ONS!'

'DENK JE NIET DAT HET
IS OMDAT ASHLEY HAAR
NIET HEEFT GEZEED DAT
HIJ MORGENAVOND ZIJN
VERLOVING BEKENDMAAKT?'

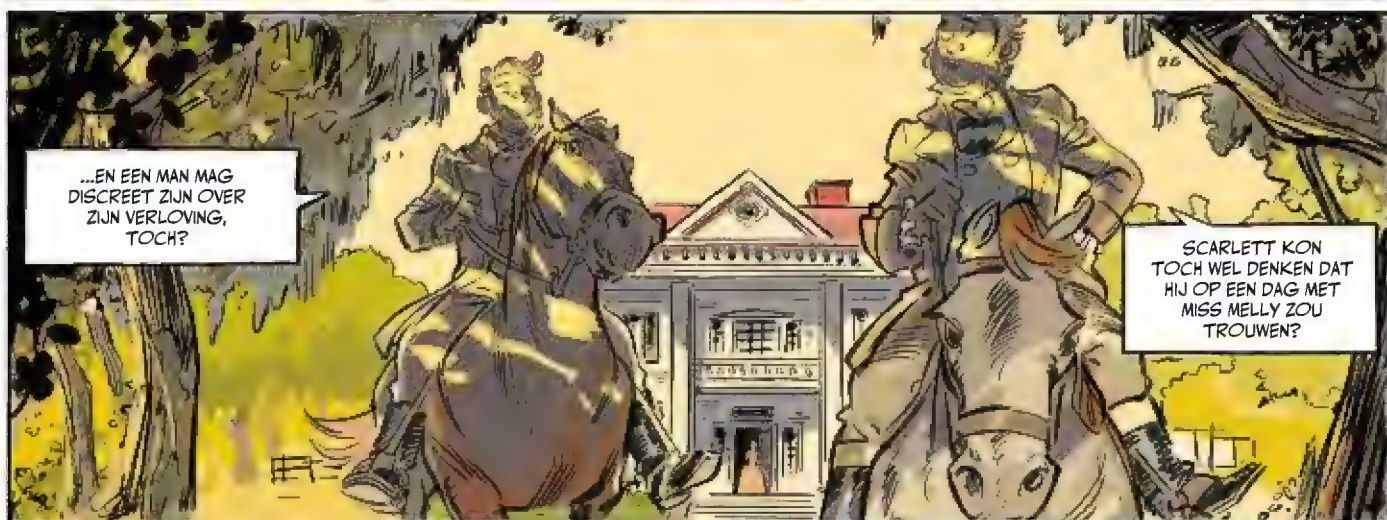
'VOOR MEISJES IS HET
BELANGRIJK DAT ZIJ DE
EERSTEN ZIJN DIE OP
DE HOOGE WORDEN
GEBRACHT VAN DIE DINGEN.'

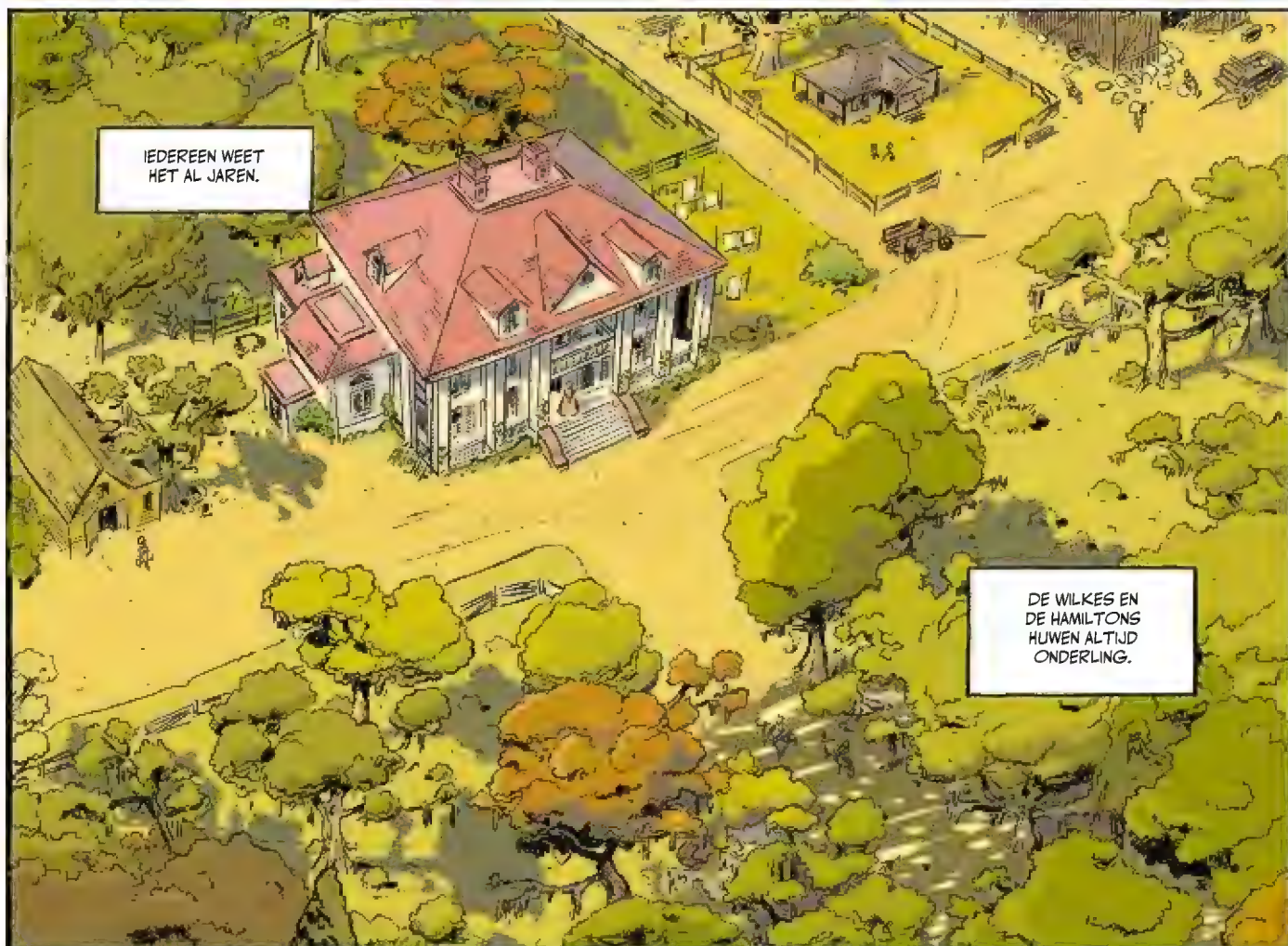
HA! HA!
JA, DAT ZAL
HET ZIJN.

WAT MAAKT HET
OOK UIT? MORGEN
ZAL IEDEREEN HET
TOCH WETEN...

...EN EEN MAN MAG
DISCREET ZIJN OVER
ZIJN VERLOVING,
TOCH?

SCARLETT KON
TOCH WEL DENKEN DAT
HIJ OP EEN DAG MET
MISS MELLY ZOU
TROUWEN?

IEDEREEN WEEET
HET AL JAREN.

DE WILKES EN
DE HAMILTONS
HUWEN ALTIJD
ONDERLING.

ASHLEY... EN MELANIE
HAMILTON...

DAT KAN
TOCH NIET?

ONMOGELIJK.

HIJ IS VERLIEFD OP MIJ.

DAT WEET IK.

BLIJVEN DE HEREN
TARLETON NIET
VOOR HET DINER?

VANDAAG NIET. IK HAD
GENOEG VAN MIJN VERHALEN
OVER DE OORLOG.

WE HEBBEN HET
ER AL DE HELE
DAG MET PAPA
OVER...

HEBT U GEEN OP-
VOEDING GENOTEN?
NA ALLE MOEITE DIE
MEVROU ELLEN EN IK ONS
HEBBEN GETROOST...

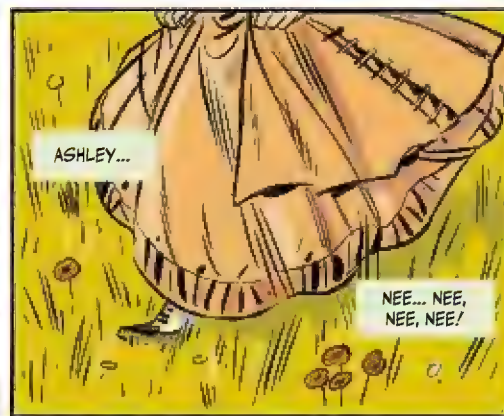
DAAR BEN IK JULLIE
DANKBAAR VOOR.
GA MIJN SJAAL EVEN
HALEN, WIL JE?

O, ASHLEY...

IK MOET
HET WETEN!

OLIVIER BOCQUET

David Salomon, bijnaam de Smalle, werkt bij zijn moeder. Mary is een appartementstolok in New York. Mary is zeer gelukkig en lijkt aan een hartziekte, zijn vader is tijdens het ontfermen van zijn job. Hij sterft in Arizona gewelddadig en het leven gekomen. Voor Mary is haar man een priester, de werkelijkheid is hij een politieagent.

Soda is terug, en hoe!

Een gesprek met scenarist Olivier Bocquet

© Dupuis, 2023

Dit geniale uitgangspunt vormt de basis voor een van de sterkste stripseries van de vorige eeuw. Philippe Tome (ook bekend van Robbedoes en De kleine Robbe) bedacht de scenario's en Luc Warnant en later Bruno Gazzotti tekenden New York alsof ze er zelf woonden.

Sinds 2000 verschenen er echter slechts drie Soda-albums en het leek er dan ook op dat met het plotse overlijden van Tome in 2019 de serie zou worden stopgezet.

Gelukkig niet! Scenarist Olivier Bocquet, die al eerder werkte aan de verrukkelijke serie Frnk, laat Soda een comeback beleven waarbij je als lezer even van je sokken wordt geblazen.

Maar wie is Olivier Bocquet, de man die ooit nog pompbediende, restaurantmanager, fotograaf en controleur bij een elektriciteitsmaatschappij is geweest? We vroegen het hem zelf.

Een klein beetje oorlog

Je schrijft niet alleen scenario's voor strips, maar ook voor televisie, onder andere van de recente aangrijpende miniserie *Notre-Dame, la part du feu*. Wat is het grootste verschil in aanpak?

Olivier Bocquet: Het schrijven van een stripscenario, tenminste zoals ik het doe, is volgens mij veel ingewikkelder dan het schrijven voor televisie. In een televisiescenario kan ik in één alinea schrijven dat een personage zijn auto parkeert, uitstapt, een bakkerij binnengaat, brood koopt en weer in zijn auto stapt. Hoe dit wordt getoond is niet echt mijn zorg. De regisseur en de crew zullen samen beslissen hoe deze scène het beste kan worden opgenomen, en die kan altijd nog verfijnd worden in

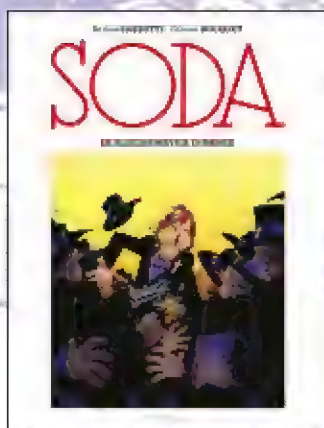
het montageproces. In een stripscenario moet ik voor dezelfde actie precies bepalen welke shots belangrijk zijn, hoe ze bij elkaar passen en, als er dialoog is, hoeveel ruimte die inneemt in de prenten. Ik moet er ook voor zorgen dat de sequentie op een logische plaats eindigt: bijvoorbeeld op het einde van een pagina, want dat is eleganter. Aan

de andere kant heb ik in strips veel meer vrijheid om te schrijven wat ik wil – in overleg met de uitgever, natuurlijk. Ik durf meer, kan experimenteren. Bij een televisieproductie, omdat ze veel geld kost, voelen veel mensen zich bevoegd om veranderingen door te voeren, soms verstandige, soms volslagen domme innemingen. Het is altijd een klein beetje oorlog, en je wint niet per se.

De jaren tachtig

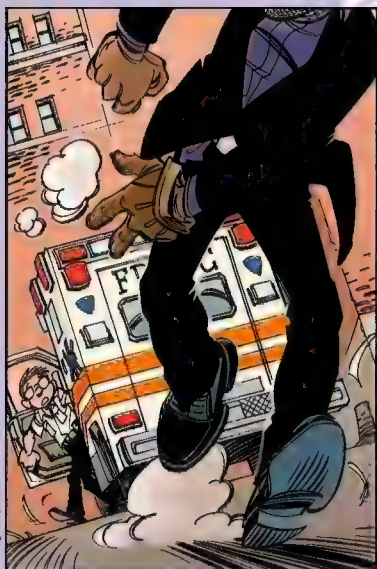
En nu schrijf je de scenario's voor een nieuwe reeks van Soda. Een mooie opdracht. Je kiest meteen voor een setting van de verhalen in het New York van de jaren tachtig. Waarom die setting?

Dat was een van de eerste dingen waarover Bruno en ik het onmiddellijk eens waren. De Sodaserie is geboren in de jaren tachtig, en dat vormt een groot deel van de charme ervan. In die tijd stond de stad op de rand van het faillissement, criminaliteit en corruptie waren op hun ergst, er waren veel gevaarlijke wijken... Het New York van vandaag is een stad zonder ruwe randjes. De straten zijn schoon, de mensen zijn gezond, de gebouwen zijn van glas, de auto's zijn glad en gestroomlijnd. Voor Bruno is het veel spannender om te werken met de voertuigen van toen met hun grote roosters, om gebarsten en bepleisterde muren, vuile straten, versleten gebouwen te laten zien...

SODA 13 | De bloeddorstige dominee
BOCQUET, GAZZOTTI
56 pag. | SC | € 9,99 | HC | € 17,99 | 2 aug

© Dupuis, 2023.

Smerige steegjes

Hoe verplaats je je als scenarist in die wereld en wat maakt die zo aantrekkelijk?

Ik heb me Soda nooit voorgesteld met een smartphone, die onderzoeken doet die worden opgelost dankzij het internet, of waarbij de sociale media een dominante rol spelen... Ik wilde dat onze held zich fysiek bewoog, ik wilde de straat, verkeersopstoppingen, telefooncellen, smerige steegjes, vette junkfood, ik wilde kleurrijke, vieze en onbeschofte personages... Dat is volgens mij het universum van Soda. En een subtiel evenwicht tussen ietwat milde humor en een zekere duisternis, vrij uniek in stripverhalen en zo perfect beheerst door Tome.

In De bloeddorstige dominee, jouw eerste Soda-album, wordt de politieagent geplaagd door nachtmerries en door een prostituee beschuldigd als haar aanrander. Het is meteen een vrij donker album. Laat je bij het schrijven de demonen in jezelf los?

Haha! Nee, althans niet bewust! Maar Bruno en ik wilden in zekere zin het pantser van het personage kraken. Het zijn dus eerder Soda's demonen die we wilden bevrijden! Het zou een vergissing zijn geweest om wat Tome deed in de jaren tachtig gewoonweg te imiteren. Stripverhalen hebben de laatste 35 jaar een verandering ondergaan, net als de manier waarop we personages benaderen. Vandaag willen we weten wat ze voelen, we willen dat ze minder 'monotoon' zijn, dat ze evolueren. Bruno is het daarover met me eens: als de serie wil blijven bestaan, moet het een serie van nu zijn, geen museumstuk. Die evolutie zal in kleine stapjes gebeuren. We moeten het roer niet drastisch omgooien, maar vooral kijken naar wat er met de psyche van de personages gebeurt, niet alleen van Soda, maar ook van allen die hem omringen. En als je geïnteresseerd

bent in het innerlijke van de personages, dan ben je ook geïnteresseerd in hun schaduwen.

Psychologisch complex

Hoe zou je je eigen 'Soda' karakteriseren?

Het is zowel 'mijn' Soda als die van Bruno Gazzotti, die garant blijft staan voor het respect voor het originele werk. In onze ogen is Soda een beschadigde man, en dat niet alleen fysiek (ik herinner je eraan dat hij twee vingers verloor, maar dat is waarschijnlijk zijn minst diepe wonde). Psychologisch is hij zeer complex. Hij vervangt zijn vader niet alleen als enige metgezel van zijn moeder, maar ook door zijn job... Maar hij weigert zijn moeder te laten weten dat hij ook agent is geworden! Een psychiater zou aan deze materie een kluif van jaren hebben.

Het gaat helemaal niet goed met Soda, hij weigert zich openlijk aan zijn collega's te hechten – waarschijnlijk om zichzelf te beschermen. Hij geeft in alle omstandigheden blijk van een soort onverstoorbaar cynisme, maar dit cynisme is, net als zijn uniform, slechts een façade.

Gazzotti zegt het trouwens heel goed: het pastoorskostuum van Soda is als het kostuum van een superheld. Het zorgt ervoor dat de identiteit van de held verborgen blijft. Maar het interessantste is natuurlijk wat verborgen is. ■

© Dupuis, 2023.

BENOÎT DELLAC

EMILIANO MAMMUCARI

MATTEO MAMMUCARI

Stripmunk sprak met Benoît Dellac over de nieuwe serie *De weg van het zwaard* en met de broers Emiliano en Matteo Mammucari over hun nieuwe serie *Nero*.

‘De gevolgen van de Kruistochten zijn helaas nog zichtbaar’

Veelvraat

Scenaristen Vincent Brugeas en Emmanuel Herzet en illustrator Benoît Dellac verrasten ons enkele jaren geleden met de serie *Nottingham*, hun eigen frisse benadering van de aloude Robin Hood-mythe, en nu werkt het drietal aan een nieuwe schitterende serie, *De weg van het zwaard*, die zich afspeelt in het oude Rome. In *Fratres Furios*, het eerste deel, leren we de gladiatoren en broers Sutura, de impulsieve, en Lento, de strategische, kennen. Ze krijgen de hoogste eer en hun *ticket for fame*, ze mogen in het Colosseum in Rome vechten.

Maar Benoît, van de middeleeuwen van Nottingham tot het oude Rome van *Fratres Furiosa* is een tijdsprong van zo'n duizend jaar. Was het niet wennen aan die andere wereld?

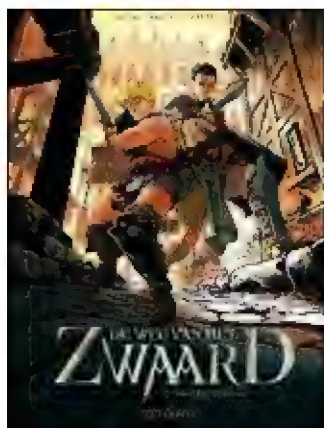
Benoît Dellac: Eigenlijk niet, ik ben een veelvraat van die historische periodes, of het nu om films, romans, enzovoort gaat. Ik heb dus de gewoonte om op eenzelfde dag tussen de verschillende universums te reizen.

En grafisch? Heb je andere accenten gelegd in *Fratres Furiosa*?

Je start elke nieuwe serie met vele vragen. Welke elementen in mijn aanpak van de vorige serie behoud ik, welke verander ik? Blijf ik in dezelfde geest werken? Deze serie beschouw ik vanuit grafisch perspectief eerder als een verlengstuk van *Nottingham*. Toch hebben we vanaf het begin besloten om de platen wat lichter te maken door minder vakjes te gebruiken. Dat zorgt voor een luchtiger en vloeiender verhaal. Aanvankelijk geen makkelijke oefening, maar wel leerzaam.

Je werkt met dezelfde scenaristen als voor de serie *Nottingham*. Wat maakt de kracht van het team uit?

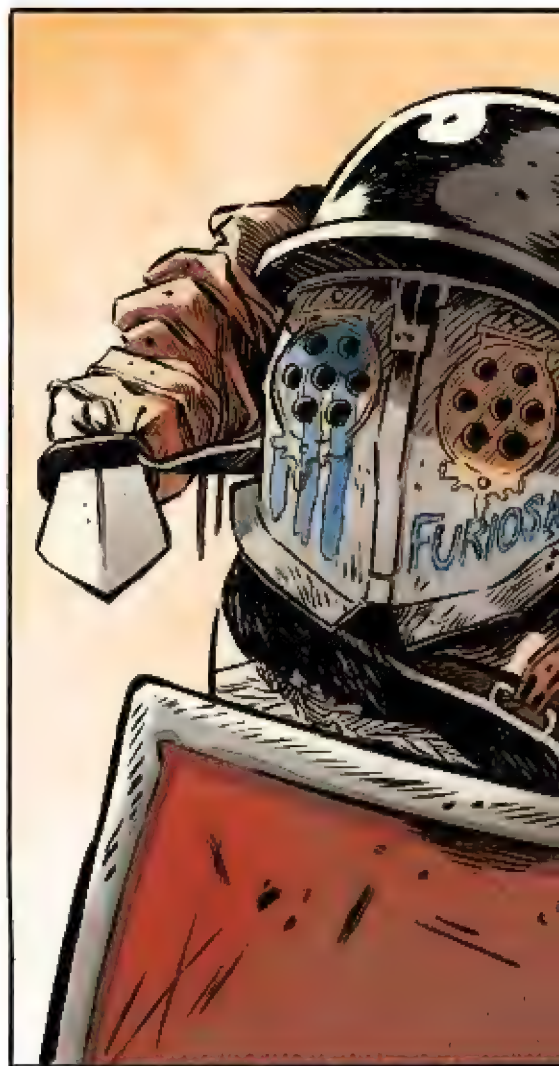
Waanzin ;-). Vanaf het begin begrepen we elkaar en verrijkten we elkaars werk. We dagen elkaar ook voortdurend uit. De scenaristen met hun hersenspinsels en de moeilijkheden die ze onderweg in het verhaal tegenkomen, en ik door ze grafisch op te lossen in de uitwerking van de scènes.

DE WEG VAN HET ZWAARD 1 | *Fratres Furiosa*
HERZET, BRUGEAS, DELLAC
56 pag. | SC | € 9,99 | HC | € 17,99 | 4 okt

NERO 1 | Het offer
MAMMUCARI
SC | 80 pag. | € 9,99 | 6 sep

© DELLAC / BRUGEAS / HERZET / ÉDITIONS DU LOMBARD
(DARGAUD-LOMBARD S.A.) 2023

Corto Maltese

De Italiaanse stripauteur Emiliano Mammucari is nog niet zo bekend in Nederland en Vlaanderen. Toch heeft hij al een heel stripoeuvre opgebouwd, vooral met de futuristische serie Orfani/Orphelins. Aan die onbekendheid zal weldra een einde komen. Emiliano en zijn broer Matteo werken immers momenteel samen aan Nero, een groot fantasy-epos waarin een Arabische ridder tijdens de kruistocht niet alleen moet strijden tegen de christenen maar ook tegen demonen.

Emiliano, vanwaar je passie voor de wereld van het beeldverhaal?

Emiliano Mammucari: Vele jaren geleden, op de middelbare school, werd ik verliefd op strips. Italië kent een enorme stripproductie en exemplaren van Dylan Dog (n.v.d.r. Italiaanse striphorrorserie), Amerikaanse comics en Japanse manga's circuleerden onder de schoolbanken. Het verhaal dat iets in mij losmaakte moet *Côtes de Nuit et roses de Picardie* geweest zijn, een kortverhaal van Corto Maltese. Ik herinner me dat ik toen dacht: 'Kan je zulke diepgaande verhalen in stripvorm vertellen?'

Op 23-jarige leeftijd richtte ik samen met enkele vrienden een uitgeverij op en begon vervolgens samen te werken met Sergio Bonelli Editore, de grootste Italiaanse uitgeverij. Enige tijd later creëerde ik Orfani, een oorlogssciencfictionserie, een zeer lange saga die zeven jaar liep, en nu ben ik bezig met een verhaal van een Arabische krijger van duizend jaar geleden. Een tijd die ver weg lijkt van de onze, maar alleen in schijn.

Met Nero kies je voor een waar fantasy-epos. Een gedurfd project?

Emiliano: Eigenlijk was het aanvankelijk de bedoeling van Matteo en mezelf om ons idee in één album te vertellen, maar toen liep het verhaal uit de hand, het begon bijna vanzelf te groeien. We raakten gehecht aan de personages, de setting, de wereld die we aan het ontwikkelen waren. Dus gingen we door, gedreven door enthousiasme... en hier zijn we dan. Het documentatiewerk vergde ook veel tijd en energie, achteraf gezien zou het zonde geweest zijn om dat materiaal enkel voor één album te gebruiken in plaats van voor een saga.

12de eeuw

Emiliano en Matteo, jullie hebben het verhaal samen geschreven. Hadden jullie een werkverdeling?

Matteo: Emiliano en ik hebben het hele plot van Nero samen ontwikkeld.

© Dupuis, 2023.

Daarna verdeelden we het werk. Terwijl Emiliano het visuele aspect bepaalde (de personages, de decors, de kostuums...), schreef ik het eerste ontwerp van het scenario uit. Op dat moment kwamen we weer bij elkaar, vergeleken we ons werk en kwamen we tot de definitieve versie. Meestal heeft Emiliano meer oog voor de enscenering, terwijl ik vooral zorg draag voor de dialogen. Natuurlijk worden de rollen ook vaak omgekeerd.

De setting is die van de kruistochten. Wat fascineert je aan dat tijdperk? Het feit dat we vandaag de dag nog steeds de gevolgen van die oorlogen dragen?

Emiliano: Het idee om een verhaal te vertellen dat zich afspeelt in de Arabische middeleeuwen zat al een tijdje in ons hoofd. De meeste verhalen worden verteld vanuit onze westerse visie en behandelen vaak dezelfde thema's: Richard Leeuwenhart, de Tempeliers, de Heilige Graal. Wij wilden die wereld bekijken door de ogen van een Arabische krijger die de invasie van zijn land door westerlingen aan den lijve ondervindt. En dat in een wereld, die van het 12de-eeuwse Syrië, ondergedompeld in zijn eigen Arabische en pre-islamitische traditie, die trouwens veel dichter bij ons staat dan we ons kunnen voorstel-

len. De gevolgen van die oorlogen zijn helaas nog steeds zichtbaar, maar wat wij met die wereld gemeen hebben, en de reden waarom ze ons nog steeds fascineert, is dat de menselijke factor nog steeds dezelfde is.

Jullie verhaal speelt zich af in de 12de eeuw. Wat is historisch, wat is fantasy?

Matteo: Op 12 augustus 1157 werd Syrië opgeschrikt door een verschrikkelijke aardbeving. We lieten die dramatische gebeurtenis samenvallen met een magisch cataclysm dat de wereld van Nero en alle andere personages voorgoed verandert, waardoor het een esoterische verklaring krijgt. Daarnaast probeerden we zoveel mogelijk vast te houden aan historische gebeurtenissen, alsof de bovennatuurlijke gebeurtenissen die we vertellen een verborgen waarheid bevatten over hoe het echt is gegaan. Ook staken we in het verhaal verwijzingen naar Bernard de Fontaine, die de moord op ongelovigen door christenen probeerde te rechtvaardigen, of naar episodes van kannibalisme, gepleegd door westerlingen, zoals Arabische bronnen hebben verteld. Zijn het historische feiten of slechts legendes? Dat zouden we aan de tijdgenoten moeten kunnen vragen. ■

WHAHAHAHAHAHA

VADER,
IK SMEEK JE!

ZO
METEEN IS 'T
VOORBIJ.

NEEE!!!

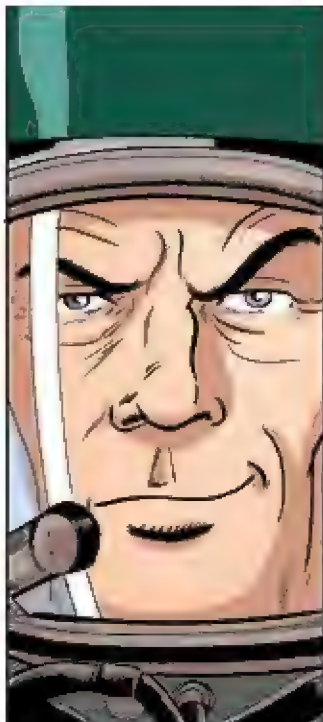
NGHHH...

MOGE DE
HEMEL ONS
BESCHERMEN!

WAT HEB
JE NU GE-
PAAN...?!

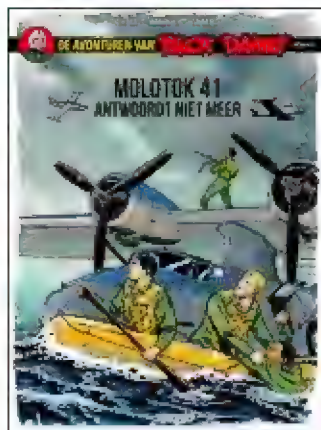
NU ZIJN
WE TEN DODE
OPGESCHREVEN,
JE BENT VER-
VLOE...

© Dupuis, 2023.

Flying high!

BUCK DANNY CLASSIC 10
Molotok 41 antwoordt niet meer
 ZUMBIEHL, ARROYO
 SC | 48 pag. | € 9,99 | 2 aug

Soms moet je als scenarist niet dagenlang zitten piekeren om een boeiend verhaal te verzinnen. Een goede research kan volstaan, want gaat de werkelijkheid dikwijls niet verder dan de wildste fantasie? Enkele jaren geleden stootte romanschrijver en stripscenarist Frédéric Zumbiehl op de volgende onwaarschijnlijke historische gebeurtenis: begin jaren vijftig moet een defect transportvliegtuig gedwongen landen aan de Ierse kust. Aan boord bevinden zich een Amerikaanse generaal en veertig wetenschappers gespecialiseerd in nucleaire technologie. Maar die bemanning is verdwenen. Alles wijst erop dat de USSR betrokken is. De Koude Oorlog is immers volop bezig en atoomkennis kan daarin een zeer cruciaal wapen zijn.

Dat gegeven schreeuwt om een interventie van Buck Danny en dat had Zumbiehl, zelf ooit piloot van de onderschepingsjager Crusader, meteen begrepen. Hij laat de held en zijn vrienden een cruciale rol spelen in de zoektocht naar de verdwenen bemanning. Danny krijgt daarbij de beschikking over een supersonisch toestel dat drie keer de snelheid van het geluid kan halen. *Molotok 41 antwoordt niet meer* is het tweede deel van een grandioos tweeluik dat met *De XF-108 Rapier* begon.

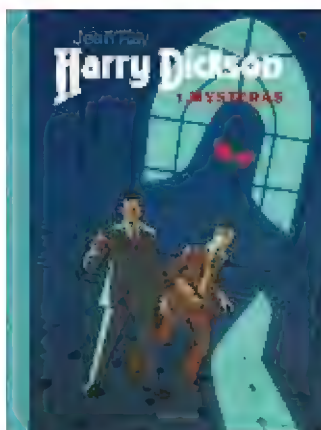

© Dupuis, 2023.

© Dupuis, 2023.

Een Amerikaanse Sherlock Holmes

HARRY DICKSON 1
Mysteras
 RAY
 64 pag. | SC | € 9,99 | HC | € 17,99 | 2 aug

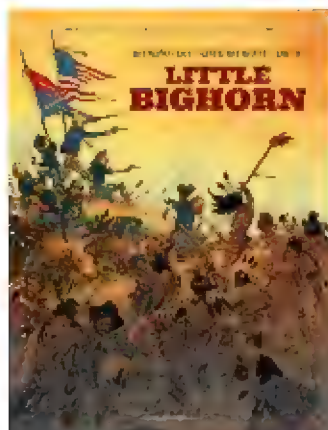
Een cilindervormige toren omgeven door hoge betonnen muren. In de toren staat een telescoop. Toren en telescoop zijn eigendom van de puissant rijke romanschrijfster Delphina Cruyshank. Zij observeert niet de sterren maar de Hamersmithgevangenis in de buurt en ze is ooggetuige van een executie op de elektrische stoel. Dan wordt alles zwart.

Een paar dagen later zijn zowel Miss Cruyshank als het lijk van de terdoodveroordeelde verdwenen. Een kolfje naar de hand van Harry Dickson.

In de jaren twintig van de vorige eeuw werd Harry Dickson gelanceerd als de Amerikaanse Sherlock Holmes, in pulpma-gazines die voornamelijk in Duitsland, Frankrijk, Nederland en België zeer populair werden. Waren de verhalen aanvankelijk nog gebaseerd op avonturen van de Britse detective, al snel werden nieuwe schrijvers als de Gentenaar Jean Ray ingeschakeld. Als vertaler vond Ray de originele verhalen te ondermaats en hij begon ze dan maar zelf te schrijven, meestal met een fantastieke twist.

Mysteras, het eerste stripavontuur van Harry Dickson, is gebaseerd op een verhaal van Jean Ray en heeft een hoog Blake & Mortimergehalte. Je kan met mindere goden vergeleken worden.

Custer's last stand!

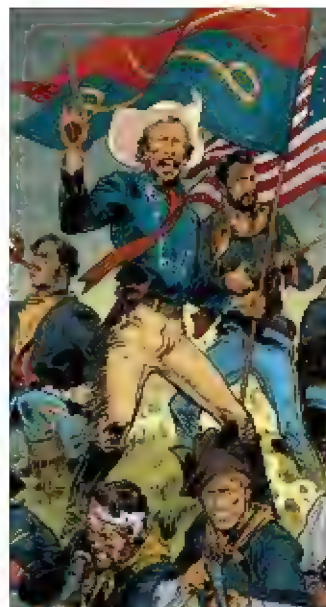

HET ECHTE VERHAAL VAN DE FAR WEST 4 | Little Bighorn
AMEUR-BLENGINO-GOY, GINER-BELMONTE
HC | 56 pag. | € 17,99 | 2 aug
SC | 56 pag. | € 9,99 | 2 aug

Op 4 juli 1876, de dag dat de Amerikanen hun rooste Onafhankelijkheidsdag vierden, ging er een schokgolf doorheen het land. Het nieuws had New York en San Francisco bereikt dat een tiental dagen eerder in de staat Montana, aan de Little Bighornrivier, het zevende cavalerieregiment, de trots van het Amerikaanse leger, in de pan was gehakt door een coalitie van Sioux en Cheyennes. 267 officieren en soldaten waren gesneuveld. Hun lijken lagen verminkt en gescalpeerd onder een brandende zon. Ook hun aanvoerder, de flamboyante generaal Custer, behoorde tot de slachtoffers.

De slag bij Little Bighorn werd een iconische strijd in de geschiedenis van de Verenigde Staten, niet het minst omdat het de laatste grote strijd was van de indianen voor het behoud van hun gronden.

Little Bighorn, het vierde deel uit de schitterende serie **Het echte verhaal van de Far West**, brengt niet alleen de slag en wat eraan voorafging tot leven, het boeiend achtergrondossier zorgt voor accurate historische duiding.

© 2023 Standaard Uitgeverij

Chesterfield in therapie

DE BLAUWBLOEZEN 67
Vuur en ijs
KRIS, LAMBIL
SC | 48 pag. | € 8,99 | 4 okt

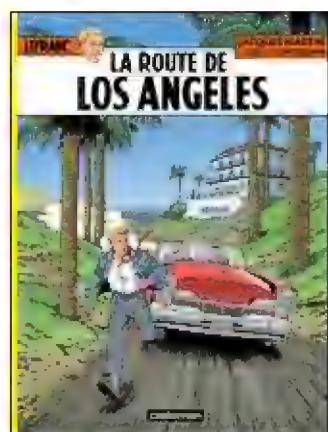
Een kamp van Creekindianen dat overvallen wordt door een legereenheid van de geconfedereerde zuidelijke staten en een sjamaan die het kamp probeert te redden. De persoonlijke cartograaf van president Lincoln die de opdracht krijgt het nog onontgonnen indiaans gebied in kaart te brengen. Sergeant Chesterfield, onderhevig aan shellshock, die als therapie de oorlogszone moet verlaten en de cartograaf moet vergezellen.

Ook **Vuur en ijs** is weer een sterk album uit de onverwoestbare serie **De Blauwbloezen**. Het is, na *Irish Melody*, tevens het tweede Blauwbloezenalbum van de Bretoense scenarist Kris. Dat hij daarbij in de voetsporen treedt van meesterscenarist Cauvin ervaart hij helemaal niet als druk: 'Het is een ongelooflijke kans die men mij gegeven heeft. Ik kreeg een buitengewoon stuk speelgoed in mijn handen, het geliefkoosd speelgoed uit mijn jeugd. Ik amuseer me en mijn verhaal getekend zien door Lambil, pfff, dat had ik nooit durven dromen.'

© Dupuis, 2023

Lefranc in LA

LEFRANC 34
De weg naar Los Angeles
MARTIN, ALVES, CORTEGGIANI
SC | 56 pag. | € 9,99 | 4 okt

Wanneer journalist Lefranc in Los Angeles arriveert, zal hij zich helaas niet in de glitter- en glamourwereld van de filmstad kunnen onderdompelen. Integendeel, zijn vriend en collega Bob Garcia, celebrityjournalist bij het magazine *Globe*, is vermist. Het laatste wat Lefranc vernam is dat Garcia de beroemde maar ontoegankelijke actrice Margareth Morrison voor een exclusief interview wou strikken. Lefranc komt terecht in een web van politieke maffia, geheimagenten en gangsters. Niet alleen moet hij zijn vriend Garcia vinden, hij beseft al snel dat er ook een prijs op het hoofd van Margareth Morrison staat.

De laatste tien jaar wisselden de stripauteursduo's Régéric/Roger Seiter en Christophe Alvès/François Corteggiani elkaar af zodat er elk jaar een nieuw avontuur van de sympathieke journalist Lefranc, een creatie van Jacques Martin, kon verschijnen. Scenarist Corteggianni overleed helaas vorig jaar, maar *De weg naar Los Angeles* kan nu al een klassieker in de Lefrancreeks genoemd worden, want Los Angeles is niet alleen *the city of angels* maar ook de stad der demonen!

© Casterman, 2023

RUNBERG

Scenarist Sylvain Runberg, bekend van series als De Dominanten en Orbital, schreef met *In het spoor van onze voorouders* een fascinerend eerste album van wat een machtige nieuwe westernserie belooft te worden, Nefilim.

© DUSA / RUNBERG / CRÉTY / ÉDITIONS DU LOMBARD (DARGAUD-LOMBARD S.A.) 2023

‘Puur geluk!’

Scenarist Runberg over de nieuwe westernserie Nefilim

Arkansas, 1864. Tijdens de Amerikaanse Burgeroorlog moet een bataljon Noordelijken, dat volledig bestaat uit zwarte soldaten, een wetenschappelijk expeditie naar het Ozarkgebergte begeleiden. Indianen, Zuidelijken en racisme zijn de gevaren die het ietwat vreemd gezelschap bedreigen. In het gebergte schuilt echter de grootste vijand, niet alleen voor de soldaten en de wetenschappers, maar voor de gehele mensheid.

Als ik me niet vergis, is Nefilim je eerste westernserie. In de voetsporen treden van onder meer Blueberry, Comanche en Undertaker, dat lijkt mij niet evident?

Inderdaad, dit is mijn eerste western. Ik wilde een invalshoek, een verhaal en natuurlijk personages bedenken waarmee ik een verhaal kon schrijven dat ik zelf graag zou lezen en dat zo origineel was dat ik tot het einde toe geïnteresseerd kon blijven. Zo benader ik als auteur altijd mijn thema's. Ik heb dus nooit echt gedacht aan die andere legendarische westernseries toen ik vele jaren geleden begon met het schrijven van Nefilim, wat ik trouwens met mijn andere fictieverhalen ook niet doe, ongeacht het genre.

NEFILIM 1 | In het spoor van onze voorouders
RUNBERG-DUSA, CRÉTY
SC | 56 pag. | € 9,99 | 6 sep

Je hebt een origineel thema gevonden voor Nefilim, gebaseerd op een Bijbelse mythe. Heeft jouw verhaal ook een historische kern?

Voor al de basis van Nefilim is historisch, uitgaande van reële gegevens. De burgeroorlog, de oprichting van unionistische legereenheden bestaande uit Afro-Amerikaanse soldaten die vanaf 1863 zouden deelnemen aan de strijd, het wetenschappelijk onderzoek van het Smithsonian Institute en natuurlijk de beruchte zuidelijke wetten die in 1861 werden gestemd waardoor elke zwarte gevangengenomen unionistische soldaat ter plekke en zonder proces mocht worden geëxecuteerd. Roept de titel misschien een Bijbelse connotatie op, dan zal de lezer tijdens het verhaal ontdekken dat ook legendes van de indianen een centrale rol spelen in dit historisch verhaal, met fantastische elementen. Met dit verhaal wou ik tonen wat voor een vreselijke burgeroorlog het Noord-Amerikaanse grondgebied teisterde, en dat tegen een achtergrond van slavernij.

Je behandelt ook het gevoelige thema racisme in de strip. Is het niet extra moeilijk om daarover te schrijven in deze 'woke' tijden?

Dit thema lag zelfs aan de basis van het verhaal. Met betrekking tot 'wokisme' wil ik toch zeggen dat deze uitdrukking tegenwoordig eerder wordt gebruikt als een politieke belediging die erop gericht is om alle feministische, antiracistische en antihomofobe strijd in het bijzonder in diskrediet te brengen. Die houding komt meestal van extreemrechts, dat erin geslaagd is die op te dringen in het publieke debat. 'Woke' zijn is een term die geen politieke bedoeling heeft, het betekent gewoon 'ontwaakt'. Het woord werd in die betekenis voor het eerst gebruikt door de Afrikaans-Amerikaanse gemeenschap en ontstond precies in het zuiden van de Verenigde Staten na de afschaffing van de slavernij. Ik weet dat

er soms discussies over dit onderwerp zijn, maar ik ben van mening dat een auteur van fictie zich niet beperkt hoeft te voelen in zijn of haar onderwerpen, thema's, de soorten omgeving die in het kader van zijn creatieve werk worden ontwikkeld. Het publiek blijft dan rechter en kritiek is altijd mogelijk.

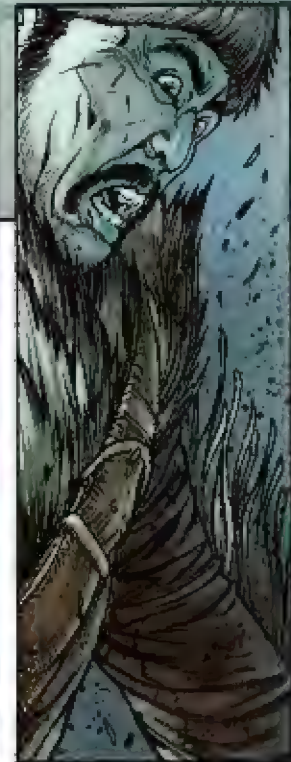
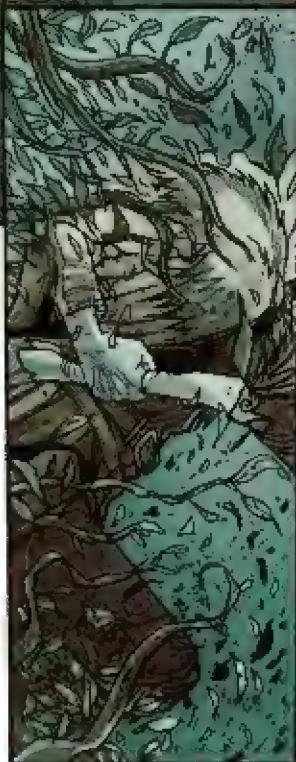
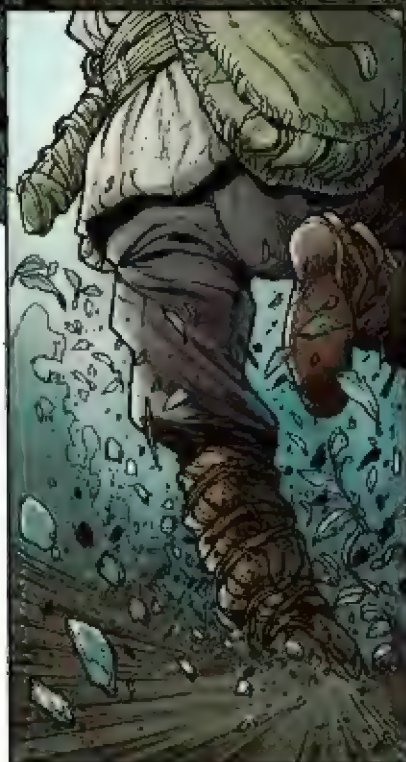
Je schreef het scenario met David Dusa, een verrijking?

Ik was al drie, vier jaar met het idee van Nefilim bezig toen ik David Dusa ontmoette. Met hem begon ik te werken aan verschillende projecten, televisieseries en strips. Ik vroeg hem of hij met mij mee wilde doen aan Nefilim. Alle basiselementen van het project en de hoofdpersonen waren aanwezig, maar samen breidden we het verhaal uit naar andere invalshoeken, met name de relatie tussen bepaalde indianenstammen en de zuiderlingen of de link met het Smithsonian Institute, elementen die het verhaal toch een extra dimensie gaven, zowel historisch als wat fictie betreft.

Stéphane en Juliette Créty zorgden voor het prachtige artwork. Hoe verliep die samenwerking?

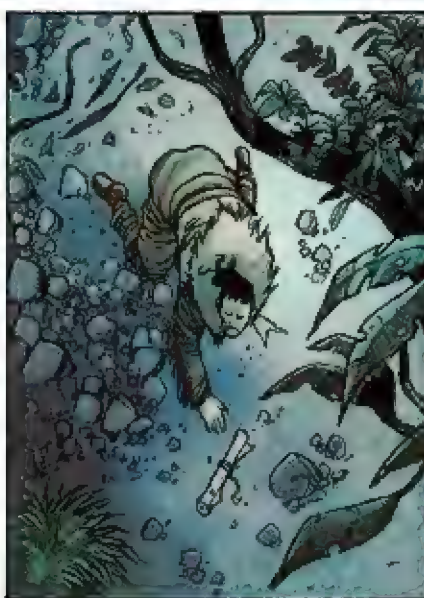
Stéphane Créty en ik wilden al heel lang samen aan een gezamenlijk project werken en dat werd eindelijk mogelijk dankzij Nefilim. Werken met Stéphane en Juliette kan je niet anders omschrijven dan puur geluk. Onze manier van samenwerken is zo natuurlijk en gemakkelijk, ze zijn beiden getalenteerd, precies, snel en punctueel. Dat is ook aan het album te zien, de platen zijn adembenemend, of het nu gaat om epische of meer intieme scènes. En we moeten het natuurlijk ook hebben over het prachtige werk van Elvire De Cock, die de pagina's op een ongelooflijke manier inkleurde. Een geweldig team van creatieve mensen en een geweldig redactieteam, ik heb veel geluk en ik ben heel blij.

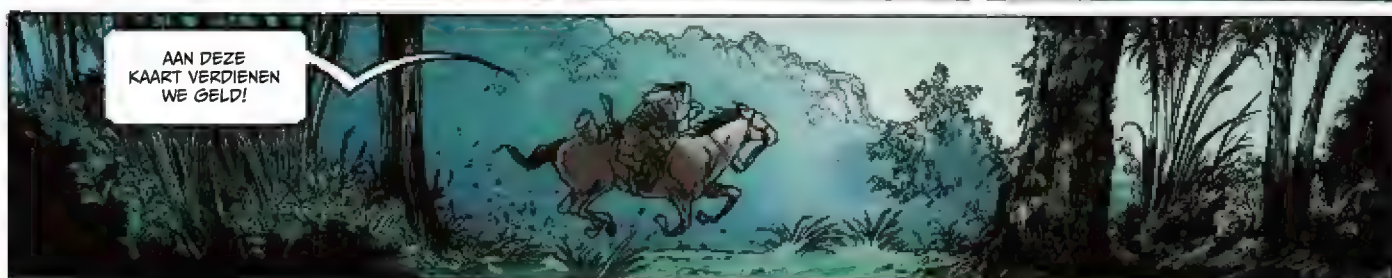
MAART 1864.
NOORD-AMERIKA,
OUACHITA MOUNTAINS.

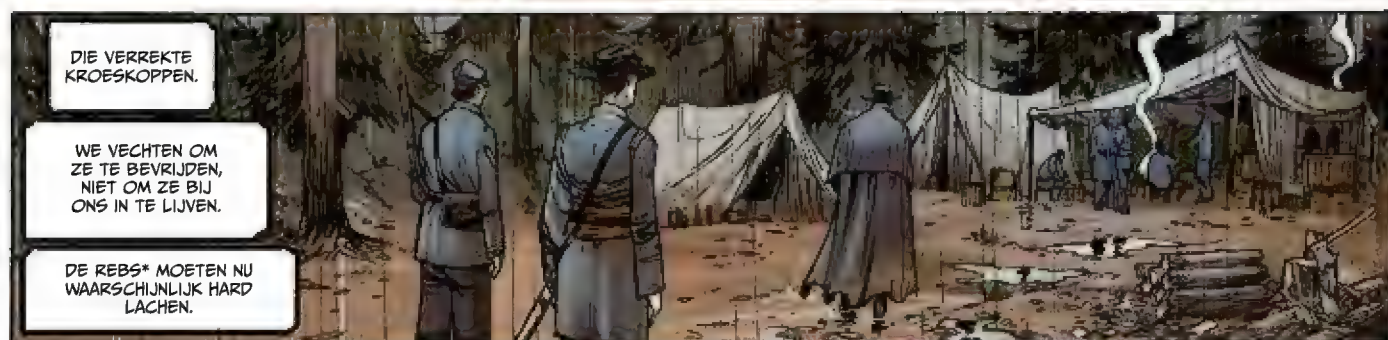
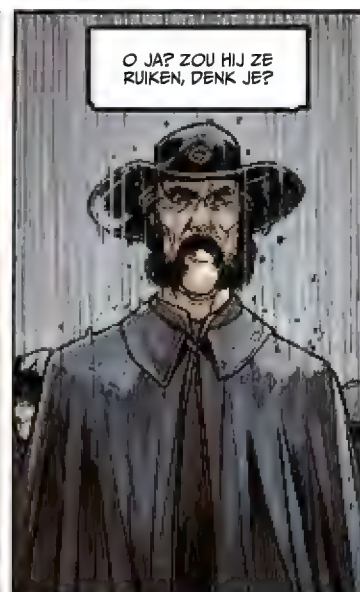
© DUSA / RUNBERG / CRÉTY / ÉDITIONS DU LOMBARD
(DARGAUD-LOMBARD S.A.) 2023

JUNI 1864,
NOORD-AMERIKA.
'N KAMP VAN
UNIONISTEN
IN CAMDEN,
ARKANSAS.

* TIJDENS DE AMERIKAANSE BURGEROORLOG WERD DE ZUIDELIJKEN SMALEND 'REBS' GENOEMD.

'Dragon heeft geen Rubensiaanse porno nodig om aan zijn trekken te komen!'

Vorig jaar leerden we in *De Ruiterslike confessions van Dragon Dragon* de Franse soldaat Pierre-Marie Dragon kennen, een personage *you love to hate*. Dragon handhaaft zich in een absurde wereld vol nutteloos geweld op zijn eigen volstrekt egocentrische manier. Een briljante stripserie van de Franse scenarist Nicolas Junker en de Belgische stipauteur Simon Spruyt.

Dragon Dragon heeft in zijn vorig avontuur de slag van Valmy van 1792 overleefd en af en toe een eigen slag geslagen. Hij is nu in België beland. Letterlijk thuiskomen voor jou Simon?

Simon Spruyt: This time, it's personal... Om eerlijk te zijn was deze periode uit onze geschiedenis mij zo goed als onbekend, dus in die zin was het voor mij even nieuw als die historie rond Valmy in deel 1. Voor de rest heb ik niet meer sadistisch genoeg geschept in het tekenen van verminkte Fransen dan normaal.

Dragon Dragon krijgt wel een uitzonderlijke opdracht, kunst roven om de gelden van de revolutie te spijzen. Voor Dragon Dragon vooral een manier om blote vrouwen te zien?

Foei! Dragon heeft geen Rubensiaanse porno nodig om aan zijn trekken te komen! Revolutie en kunst interesseren hem niet. Hij steelt vooral om zijn eigen zakken en die van zijn partner Danton te vullen. De diverse avontuurtjes die hij kan beleven tijdens het uitvoeren van zijn opdracht zijn natuurlijk mooi meegenomen.

Het tekenplezier spat van de pagina's. Wat veroorzaakt vooral dat plezier?

De figuur van Dragon, en eigenlijk de hele gestoorde cast: de megalomane Dumouriez, de gewetenloze intrigant Danton, het gefrustreerde kneusje Louis-Philippe... Er zijn geen goeien of slechten, alleen een hoop gebrekkige mensen die niet beter weten.

In een vorig interview vertelde je dat het scenario van Nicolas Junker al klaar was voor je er zelf eraan begon te tekenen. Was je inhoudelijk inbreng dit keer groter?

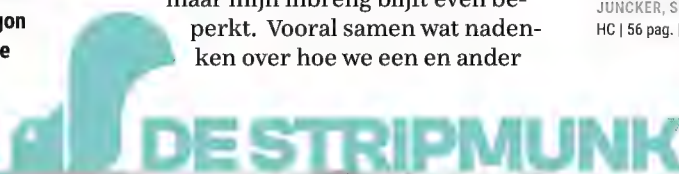
Ik ben er deze keer inderdaad meer van in het begin bij betrokken geweest, maar mijn inbreng blijft even beperkt. Vooral samen wat nadenken over hoe we een en ander

beter konden stroomlijnen, wat dood vlees wegsnijden... Ik heb voorgesteld om één scène toe te voegen met een serieuzere ondertoon (je mag raden dewelke Nicolas uiteindelijk heeft bedacht). Maar zelf heb ik geen letter geschreven.

DE RUITERLIJKE CONFESSIES VAN DRAGON DRAGON 2
België, 1792-93

JUNKER, SPRUYT
HC | 56 pag. | € 18,99 | 4 okt

Wat is de eerste strip die je ooit gelezen hebt?

Geen flauw idee, waarschijnlijk iets van Suske en Wiske of Jommeke.

Waarom zou iemand wat te lezen heb in stripverhalen?

De *Chninkel*, maar die was dan ook heel slecht gebonden.

Wat is je favoriete stripreeks?

De verschillende incarnaties van Olie Schrauwen.

Wat was de grootste beïnvloeding uit het gebied van de strip op je werk als scenarist?

Dragon die het gouden kruis van de preekstoel van de Sint-Goedeleka-thedraal probeert te stelen, terwijl die preekstoel kantelt onder het gewicht van een woedende menigte en door een gebrandschilderd raam stort. Ik moest even slikken toen ik die situatie in het scenario las.

Wat was de belangrijkste ontdekking die je deed bij het tekenen van Dragon Dragon?

SIMON SPRUYT

Ik heb een gesigndeerd plaat van Joris Vermassen, en een gesigndeerd tekening van Typex, maar ik doe niet aan favoritisme.

Wat was de grootste beïnvloeding uit het gebied van de strip op je werk als scenarist?

Van Johan De Moor: dat moet meer RAAA! Van Randall C: Reverse croppen. Van Brecht Evens: minder tekenen, meer kijken.

Wat was de eerste strip die je ooit gelezen hebt?

Geen enkel, ik ben niet gek.

Waarom zou iemand wat te lezen heb in stripverhalen?

Ik ben te gezapig voor echt avontuur, dus doe maar een dagje gezellig niksken bij de Moemins.

Wat was de grootste beïnvloeding uit het gebied van de strip op je werk als scenarist?

Wat was de eerste strip die je ooit gelezen hebt?

De dochter van de familie Snoek. Dat was mijn seksueel ontwaken. Bewonderd in de kinderslaapkamer in mijn grootouderlijk huis.

Waarom zou iemand wat te lezen heb in stripverhalen?

Geen enkele, de tekentafel plakt.

Wat is je favoriete stripreeks?

Cowboy Henk in de Benelux. Esthetische DIY trash met veel humor.

Wat was de grootste beïnvloeding uit het gebied van de strip op je werk als scenarist?

Ik wacht al jaren op nieuwe Moeminstrips van Tove Jansson. De dood is blijkbaar nefast voor de productiviteit.

Waarom zou iemand wat te lezen heb in stripverhalen?

20th century boys, maar halverwege gestopt omdat ik het beu was.

Het gevaarlijkste beroep ter wereld

Een bescheiden achtergrond, een wensdroom, een wonderlijke nieuwe serie!

HET GEVAARLIJKSTE
BEROEP TER WERELD 1
Louna

BOCQUET, LAI
SC | 64 pag. | € 9,99 | 6 sep

HET GEVAARLIJKSTE
BEROEP TER WERELD 1
Ziad

BOCQUET, LAI
SC | 64 pag. | € 9,99 | 6 sep

SUPERNUGGET

1938. Een komeet ter grootte van Texas stevent op de aarde af. Als er een inslag komt, zal al het leven vernietigd worden. Politici en wetenschappers zitten met de handen in het haar. Ze kunnen alleen bang afwachten. Maar dan gebeuren er wonderlijke dingen. De komeet explodeert nog voor hij de aarde bereikt en verpulvert in duizenden stukjes. Als brokstukjes op de aarde terechtkomen, blijken ze over bijzondere krachten te beschikken. De eerste mens die zo'n 'supernugget' aanraakt, krijgt immers supergaven.

21ste eeuw. Louna zit op haar kamer en verveelt zich. Het leven is saai voor een adolescent. Louna wil liever slechteriken in elkaar slaan en verdrukten verlossen. Kortom, ze wil een superheldin worden. Maar hoe slaag je daarin? Ze gaat in op een advertentie: 'Groep superhelden zoekt bokser'. En dan volgt het ene avontuur na het andere.

BROER EN ZUS

Met Louna creëerde scenarist Olivier Bocquet, die we ook kennen van FRNK, De toorn van Fantomas en recent Soda, een nieuwe stripheldin die meteen alle lezershartten zal veroveren. Bocquet typeert haar zelf: 'Louna droomt ervan om Super te worden zoals ze ook droomt om tennisser of youtuber te worden. Ze stelt zich daarbij de beroemdheid, de avonturen, de reizen voor maar niet de gevaren die het beroep met zich meebrengt. Het voornaamste obstakel bij de realisatie van Louna's droom is dat ze niet over supergaven beschikt ... En dan? Batman heeft die ook niet en van

hem kan je niet zeggen dat hij zich verveelt! Als je superheldin wil worden, leidt dat onvermijdelijk tot avonturen. Je begint geleidelijk aan, met het helpen van een oudje om de trap op te gaan, maar als je niet oppast kan je snel in een parallelle wereld terechtkomen. En misschien kan je zelf ook wel eens een stukje meteoriet aanraken?'

Louna heeft een broer, Ziad: 'Ziad is een heel erg verlegen jongen, hij heeft overgewicht en heeft altijd het gevoel dat hij te veel ruimte inneemt. Hij brengt zijn tijd door met zich te verontschuldigen, hij durft zich niet te laten gelden. Hij zal zijn angsten moeten overwinnen om zijn bestemming te bereiken... En aangezien hij voor bijna alles bang is, zal de weg moeilijk zijn! Louna is dus het tegenovergestelde. Ze is atletisch, levendig, zelfverzekerd, en ze

denkt dat niets haar kan weerstaan. Voor haar is superheldin worden de beste manier om sociaal vooruit te komen. Haar grootste probleem is dat ze denkt dat ze sterker is dan ze in werkelijkheid is, wat haar regelmatig in gevaarlijke situaties brengt. De twee vullen elkaar dus goed aan en ze gaan natuurlijk met elkaar om als broer en zus: onder het geruzie en het gekibbel schuilt er heel veel liefde voor elkaar!'

EEN EIGEN AVONTUUR

Louna en Ziad krijgen elk hun eigen album. Bocquet verklaart waarom: 'Ze beleven alleen in de eerste twee albums hun eigen avonturen, die je in elke gewenste volgorde kunt lezen. Ik heb ze elk een eerste boek gegeven omdat ik twee verschillende motivaties wilde laten zien, twee verschillende manieren om tot

© Dupuis, 2023.

hebt gelezen, lees je vanaf het volgende album het verhaal van een broer en zus.'

KEBAB

Louna en Ziad komen uit een migrantenfamilie en ze zijn de kinderen van een conciërge en een eigenaar van een kleine kebabzaak. Ze zijn dus van heel bescheiden afkomst, maar ze wonen in de mooie wijken van Parijs (alleen de chique gebouwen hebben conciërges). Door deze discrepantie voelen ze hun 'armoedige' situatie nog scherper aan.'

Dat element in het scenario sprak tekenaar Fabio Lai (De werelden van het kristallen zwaard, Mooie navels) aan: 'Ik was vooral geïntrigeerd door de sociale context van Het gevaarlijkste beroep ter wereld. Louna, een meisje uit een bescheiden gezin, wil een gekke droom realiseren, superheldin worden. Ik beken dat ik geen kenner ben van de wereld van de comics van Marvel en DC, maar ik ben altijd wel fan geweest van Batman. Waarschijnlijk omdat die serie gaat over een (bijna) gewone man, zonder superkrachten.'

hetzelfde punt te komen. Ze zijn tieners, ze zullen superhelden worden. Zij heeft er altijd van gedroomd, hij wil eerst niet echt. Zij stort zich met wilskracht en vastberadenheid in dit avontuur, hij probeert dit lot te ontlopen, maar het avontuur haalt hem in. Ik vond dat beide wegen evenveel aandacht verdienen en ik wist dat, als ik alleen een gemeenschappelijk eerste album van 54 pagina's zou maken, een van de twee personages benadeeld zou worden. Zo vermeed ik ook het maken van een 'genderspecifieke' serie. Het is aan de lezer om te beslissen welk album haar/hem aantrekt, welk verhaal zij/hij wil volgen. Je zou slechts een van de twee albums kunnen lezen en de serie voortzetten zonder dat het een probleem is. Voor de lezer wordt dan Louna of Ziad de held. Als je beide albums

© Dupuis, 2023.

ALLEDAAAGSE REALITEIT

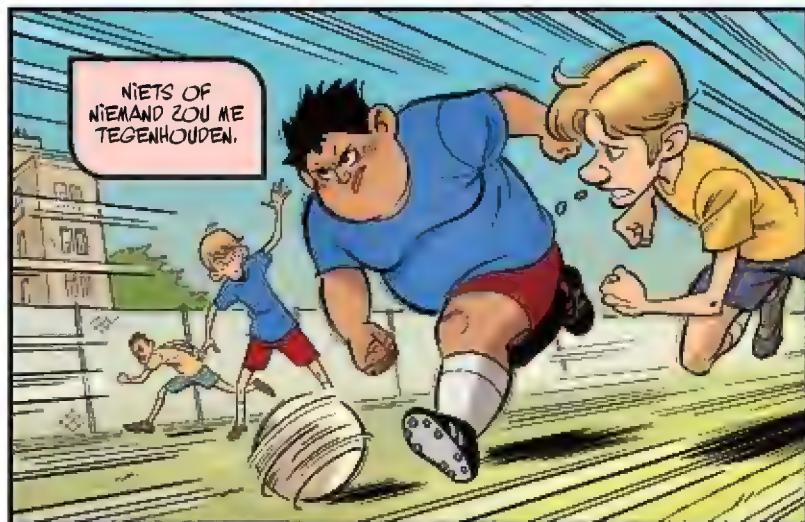
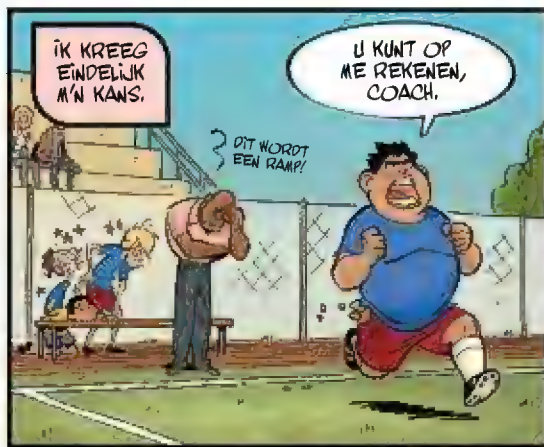
Een bescheiden achtergrond, een wensdroom. Met die elementen kan je al een mooie stripserie starten. Zeker als je als auteur probeert die wereld van de superhelden naar een alledaagse realiteit te brengen. En dat doet Bocquet: 'Net als iedereen vind ik eigenlijk dat er te veel superheldenverhalen zijn! Ik had nooit gedacht dat ik er zelf een zou schrijven, maar toen ik me begon voor te stellen hoe onze wereld eruit zou zien als superhelden echt zouden bestaan, voelde ik dat ik iets nieuws te vertellen had. Ik wou me namelijk richten op het dagelijks leven van deze mensen. Wat houdt hun job concreet in? Hoe verdienen ze als superheld de kost? Hoe vind je de nodige middelen om jezelf uit te rusten? Je hebt sponsors nodig. Hoe vind je sponsors? Je moet aanwezig zijn op het sociale

netwerk, een booking agent vinden, enzovoort. En hoe vind je opdrachten? Je hebt waarschijnlijk een app nodig om de helden te bellen, zoals je een Uber belt. Eenmaal dat denkproces op gang was gekomen, kon ik uiteindelijk een heel andere versie van het superheldendom schrijven dan wat je elders kan lezen!'

En Bocquet heeft daarbij ook een missie: 'Louna leidt het leventje van een adolescent van haar leeftijd, of alleszins een mogelijke versie daarvan. Fictieve helden en heldinnen laten ons een glimp opvangen van wat we zouden kunnen zijn, op zijn minst symbolisch toch. Fictie is belangrijk omdat ze de lezer of de kijker waarden toont. Als je op je geliefde held wil lijken, bestaat er een kans dat je een fatsoenlijk, onafhankelijk, zorgzaam en eerlijk persoon zal worden.'

© Dupuis, 2023.

© 2023 Standaard Uitgeverij.

Wie iets meer weet over het leven van de grootste Vlaamse stripauteur Willy Vandersteen ziet beelden van de jonge Vandersteen voor zich, die met krijt op de straatstenen scènes van piraten, cowboys of ridders uitbeeldt, waarbij hij de meest fantastische verhalen verzint. Het nieuwe Suske en Wiske-album

De krijtkampioen gaat terug naar die fascinerende tijd en Suske en Wiske-auteur Luc Morjaeu weet er alles over.

LUC MORJAEU

‘Een oude telefoon is veel gezelliger dan een gsm’

Luc Morjaeu over het nieuwe Suske en Wiske-album *De krijtkampioen*

Vrolijke bengels

Luc, *De krijtkampioen* wordt een wel heel speciaal Suske en Wiske-album?

Luc Morjaeu: Speciaal in de zin dat er oude bekende Vandersteenfiguren in meespelen, zoals Krab, Snoek en zelfs Job uit *De vrolijke Bengels*. En Lambik (Lambert) en Jerom (Bertrom) zijn hun eigen versie van Robert en Bertrand. Voor de oudere fan geeft dat het album iets extra.

Een groot deel van het verhaal speelt zich in het verleden af. Leuk om te tekenen? Niet te lastig om de juiste documentatie te vinden?

Het verleden vind ik leuker om te tekenen dan het heden. Zo'n oude telefoon is veel gezelliger dan een gsm. Ook de auto's van toen hebben meer karakter. Wat de documentatie betreft viel het heel goed mee, er is veel te vinden uit die periode. En het zijn de krijtteke-

ningen van de jonge Vandersteen die in dit album tot leven komen. Als er iets niet klopt kan ik nog altijd de schuld op Vandersteen schuiven (lacht).

Ik zag op je website en in je artbook dat je al prachtige tekeningen hebt gemaakt in de stijl van de eerste Suske en Wiske-prenten, en nu teken je een bijna volledig verhaal in die stijl. Moet je dan in je hoofd een knop omdraaien? De huidige Suske en Wiske-figuren zitten toch in je hand?

Het album is niet in de stijl van de vroege Vandersteen, het ziet er nog altijd uit als een hedendaags Suske en Wiske. Het verschil zou anders te groot zijn. Ik zou de inkt, de lettering en inkleuring moeten aanpassen. De oude figuren zijn natuurlijk wel ongeveer in de oude stijl getekend. Die oude stijl ligt me wel. Ik denk dat die dichter bij mijn eigen stijl komt dan de huidige Sus en Wis. Als ik al een eigen stijl heb, natuurlijk.

Ik heb me altijd aangepast aan de series waar ik op dat moment aan meewerkte (n.v.d.r. Jommeke, Biebel, Familie Bakkelaar, Studio 100, Suske en Wiske).

Stapels strips

Hoe was eigenlijk jouw eerste leeservaring van Suske en Wiske. Herinner je je de omstandigheden nog waarin je die eerste verhalen las?

Eind jaren zestig: de oudere broer van een klasgenootje had een heleboel oude Suske en Wiskes uit de tweekleurenreeks. Die mocht ik lenen tijdens een zomervakantie. *De bokkenrijders*, *De tamtamkloppers*, *De ringelingschat* en

zo. Op ons kleine terras, in een opklapstoeltje, heb ik die zomer die albums een voor een gelezen. (Allemaal tegelijk was nogal moeilijk). Naast mij lag de stapel die ik nog niet gelezen had, dat was zo'n mooi vooruitzicht. Ik vond het fantastisch. Later kreeg ik van mijn ouders altijd wel de nieuwe Suske en Wiske. De krant werd toen aan huis geleverd door de 'gazettenboer', en als er een nieuwe Sus en Wis was, bracht hij die mee.

Heb je favoriete albums uit de Vandersteenperiode?

De jaren vijftig met de inkt van Karel Boumans. Grafisch heel sterk en goede scenario's. De oranje reeks is mijn jeugd. Daar heeft Eduard De Rop als inktter ook mooi werk geleverd,

bijvoorbeeld bij *De schone slaper*. Mijn 'all time favorite': *De duistere diamant*. ■

“Het verleden vind ik leuker om te tekenen dan het heden.”

© 2023 Standaard Uitgeverij.

SUSKE EN WISKE 370 | De krijtkampioen
VAN GUCHT, MORJAEU
SC | 48 pag. | € 7,99 | 6 sep

NIEUW!

FAMILIESTRIPS

Camille doet niets liever dan zingen! Ze barst van het talent - maar nog veel belangrijker - ze is bereid om keihard te werken voor de muziekcarrière waar ze altijd van gedroomd heeft. Ze deelt haar passie met haar familie, vrienden en haar allerliefste kat Moustache.

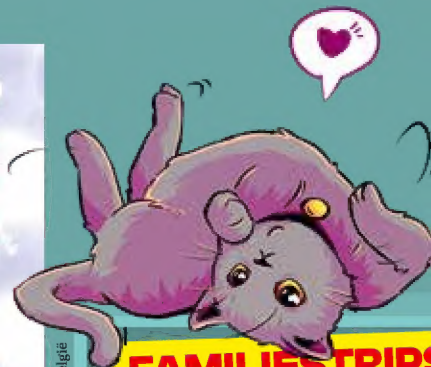

© 2023 Standaard Uitgeverij.

CAMILLE 1
€ 8,50 | 2 aug

© 2023 - Standaard Uitgeverij nv België

FAMILIESTRIPS

DE ZUSJES DUIZENDBLAD 4
€ 9,99 | 2 aug

AVONTURENSTRIPS

CHINA LI 4
€ 18,99 | 2 aug

DE RODE RIDDER 279
€ 7,99 | 2 aug

GALAXA 5
€ 7,99 | 4 okt

KEIZERIN CHARLOTTE 3
€ 19,99 | 2 aug

AVONTURENSTRIPS

DE TWEKOPPIGE ADELAAR - EAGLE 5
SC | € 9,99 | HC | € 17,99 | 4 okt

DE TWEKOPPIGE ADELAAR - ADLER 5
SC | € 9,99 | HC | € 17,99 | 4 okt

DE DRAGER 4
€ 9,99 | 4 okt

TANGO 7
SC | € 9,99 | HC | € 17,99 | 4 okt

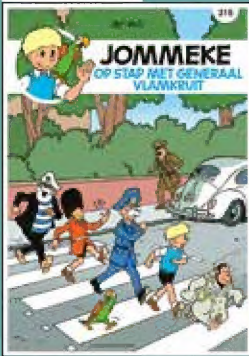

YOKO TSUNO INTEGRAAL 10
€ 27,99 | 2 aug

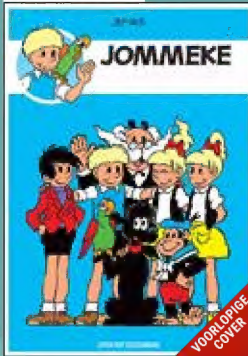

FAMILIESTRIPS

JOMMEKE 316
€ 7,99 | 2 aug

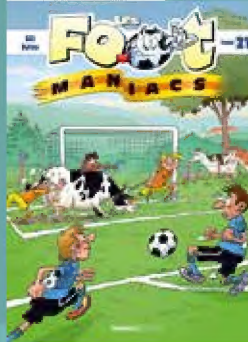
JOMMEKE 317
€ 7,99 | 4 okt

NACHTWACHT 14
€ 7,99 | 2 aug

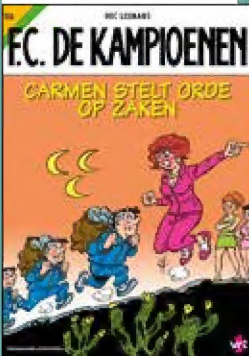
VOETBALGEK 19
€ 8,99 | 6 sep

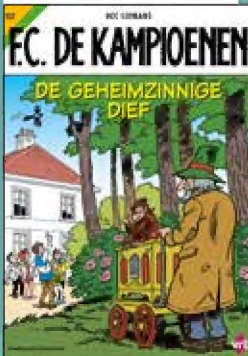
ANIMAL JACK 2
€ 13,99 | 6 sep

F.C. DE KAMPIOENEN 126
€ 7,99 | 2 aug

F.C. DE KAMPIOENEN 127
€ 7,99 | 4 okt

F.C. DE KAMPIOENEN
De speurNEUZEN-special
€ 12,99 | 6 sep

DE BUURTPOLITIE 22
€ 7,99 | 6 sep

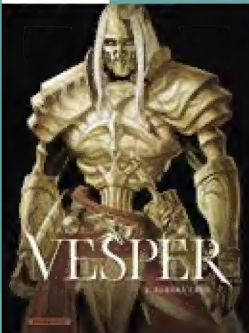

SUSKE EN WISKE JUNIOR 12
€ 7,99 | 4 okt

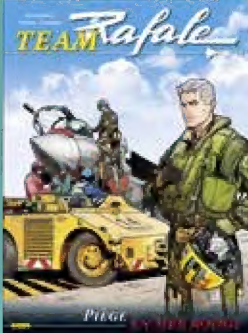

AVONTURENSTRIPS

VESPER 3
€ 19,99 | 6 sep

TEAM RAFALE 12
SC | € 9,99 | HC | € 17,99 | 6 sep

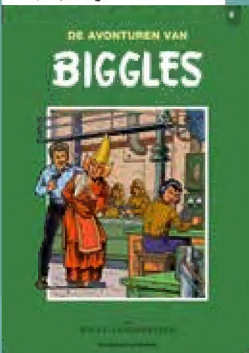
DE GROTE ZEESLAGEN 15
HC | € 18,99 | 6 sep

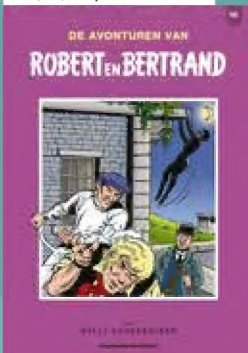
SHI 6
€ 18,99 | 4 okt

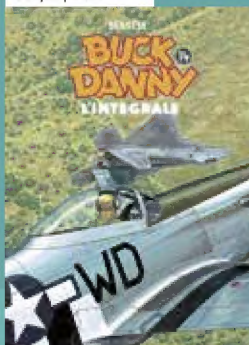
BIGGLES INTEGRAAL 2
€ 34,99 | 2 aug

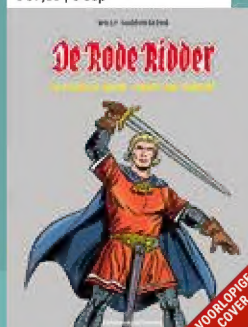
ROBERT EN BERTRAND INTEGRALE 10
€ 37,50 | 6 sep

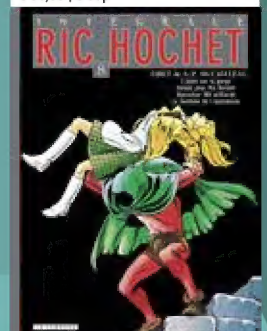
BUCK DANNY INTEGRAAL 14
€ 34,50 | 4 okt

DE RODE RIDDER - DE BIDDELOO-JAREN 14
€ 37,50 | 6 sep

RIK RINGERS INTEGRAAL 8
€ 36,50 | 6 sep

DE KLEINE BARBAAR OPNIEUW OP AVONTUUR IN

GAME OVER

GAME OVER 22 | Road Trips

MIDAM

SC | 48 pag. | € 8,50 | 6 sep

© Dupuis, 2023